

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

**ΠΩΣ Η ΑΥΤΟΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΟΔΗΓΕΙ ΣΤΗΝ
ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΑΥΤΟΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΗ ΚΑΙ
ΑΥΤΟΒΕΛΤΙΩΣΗ**

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή του παρόντος έργου, ολική, μερική ή περιληπτική, καθώς και η απόδοση κατά παράφραση ή διασκευή του περιεχομένου και του εξώφυλλου του παρόντος βιβλίου με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη, βάσει του Νόμου 2121/1993, και των κανόνων του Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα.

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

1. Πίνακας Περιεχομένων

1. Πίνακας Περιεχομένων	3
2. Περίληψη	6
3. Λέξεις κλειδιά	7
4. Εισαγωγή	8
4.1. Σύντομη περιγραφή	9
4.2. Σημειώσεις	10
5. Κύριο μέρος: Η δομή του Εαυτού	12
5.1 Το υποσυνείδητο	13
5.2 Το συνειδητό	14
5.3 Το Υπερσυνείδητο	16
5.4 Ο εγωισμός	18
5.5 Το ασυνείδητο	19
5.6 Ο θνητός εαυτός	20
5.7. Υπερσυνείδητο ή υποσυνείδητο;	23
5.8 Αξιολόγηση των πράξεων	24
5.9 Η αξία της Εαυτογνωσίας	28
6. Παιδαγωγική διαδικασία.	30
6.1. Πρότερος τρόπος αντίληψης.	30
6.2. Αυτοπαιδαγώγηση.	33

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

6.2.1. Νοητικές οντότητες	35
6.2.2. Η απογοήτευση πρόδρομος ελευθερίας	36
6.3. Αυτοβελτίωση και συμβουλευτική	38
6.4. Αλλαγή οπτικής	39
6.5. Η αξία του υποσυνειδήτου μετά την αποταύτιση	40
6.6. Ποια η αξία των ζώων στην εύρεση του Εαυτού .	41
6.7. Η αξία της αρχαίας μυθολογίας	43
6.7.1. Ο Λέων της Νεμέας.	43
6.7.2. Η Λερναία ύδρα.	44
6.7.3. Ο Ερμάνθιος Κάπρος	45
6.7.4. Κερυνίτιδα Έλαφος	45
6.7.5. Στυμφαλίδες Όρνιθες	46
6.7.6. Στάβλοι του Αυγείου	46
6.7.7. Οι αμαζόνες	47
6.7.8. Συμπεράσματα επί των άθλων	47
7. Αναγκαιότητα της έρευνας	48
8. Ερευνητικά ερωτήματα	50
8.1. Στην αυτοαξιολόγηση, ποιός αξιολογεί και ποιός αξιολογείται;	52

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

8.2. Στην αυτοπαιδαγώγηση, ποιός παιδαγωγεί και ποιός παιδαγωγείται;	55
8.3. Στην αυτοβελτίωση, ποιός βελτιώνει και ποιός βελτιώνεται;	56
9. Συμπεράσματα	58
10. Επίλογος	61
11. Βιβλιογραφία	63
12. Παραρτήματα.....	65
12.1. Παράρτημα 1	65
12.2. Παράρτημα 2	67

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

2. Περίληψη

Στα παρακάτω κεφάλαια θα γίνει εμβάθυνση στους μηχανισμούς της αυτοβελτίωσης και στην επίδραση που έχει σε αυτήν η αυτοαξιολόγηση και η συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση. Και αυτό γιατί δεν αρκεί, το να εκτίθεται κάποιος σε “σοφές” πληροφορίες χωρίς να εμβαθύνει στον Εαυτό του. Γι’ αυτό θα ακολουθήσει και μία ανάλυση της δομής του Εαυτού, προκειμένου να αποκαλυφθούν οι ανώτερες και οι κατώτερες υποστάσεις του. Όλες αυτές οι υποστάσεις, θα συνδεθούν, με την βοήθεια εννοιολογικών χαρτών (ιεραρχικής μορφής). Η αξία της εκάστοτε υπομέρους υπόστασης του Εαυτού είναι μεγάλη και όσο υψηλότερα αγγίζει με την κατανόησή του το άτομο, τόσο θα μπορέσει να εμβαθύνει στις αιτίες των όσων διαδραματίζονται στη κοινωνική του ζωή, στη ζωή του πλανήτη ή και της Ζωής πέραν της ύλης.

Μόνο να γνωρίσει κάποιος ότι διαθέτει σημαντικότερες πλευρές πέραν του σώματος αυτού, μπορεί να μεταλλάξει την συμπεριφορά του και την ψυχική του υγεία. Γι’ αυτό και δεν πρόκειται να δοθούν κανόνες για να εφαρμόσει κάποιος (καταπιέζοντας άλλες πλευρές του εαυτού του), αλλά η επίγνωση των όσων ειπωθούν, είναι αυτή που αναμένεται να επιφέρει την αλλαγή.

Θα δοθούν κριτήρια αυτοαξιολόγησης, βήματα αυτοπαιδαγώγησης και τα αναμενόμενα στάδια της αυτοβελτίωσης του ατόμου.

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

Ένα από τα συμπεράσματα που προκύπτουν είναι ότι ο μέσος άνθρωπος λειτουργεί συνήθως μόνο μέσω του υποσυνειδήτου και ότι για να πετύχει την αυτοβελτίωση θα πρέπει να γνωρίσει πλήρως την δομή του Εαυτού του.

Στο παρόν σύγγραμμα, η λέξη “αυτο-αξιολόγηση” θα αναλυθεί ως εξής:

1. Του “ποιος” και “τι” είναι ο Εαυτός και τι δεν είναι.
2. Ποια είναι η αξία, η επίδοση και η αποτελεσματικότητα της παρούσας μας ύπαρξης, του υποσυνειδήτου, του συνειδητού και του Υπερσυνειδήτου (και ειδικά σε αλληλεπίδραση μεταξύ τους).

3. Λέξεις κλειδιά:

Εαυτός, συνειδητοποίηση, συνειδητό, υποσυνείδητο, Υπερσυνείδητο.

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

4. Εισαγωγή

Το ταξίδι του ανθρώπου σε αυτή τη ζωή, πρέπει πρώτα να συνειδητοποιηθεί από τον ίδιο τον ενδιαφερόμενο. Μετά την συνειδητοποίηση, έρχεται η αυτοαξιολόγηση, που θα καθορίσει την πορεία της αυτοβελτίωσης, μέσα από την αυτοπαιδαγώγηση. Η αυτοαξιολόγηση, αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση είναι προσωπική υπόθεση. Δεν μπορεί κανείς άλλος να την πραγματοποιήσει, πέρα από το ίδιο το άτομο.

Στο παρόν σύγγραμμα χρησιμοποιούνται όροι ψυχολογίας. Παρόλα αυτά, η ψυχολογία στο μεγαλύτερο της μέρος, αντιλαμβάνεται το άτομο περισσότερο ως ένα υποσυνείδητο, του οποίου ο προγραμματισμός εξαρτάται σχεδόν αποκλειστικά από τις βιολογικές και κοινωνικές επιρροές. Θεωρεί ότι, ένα παιδί για παράδειγμα είναι εντελώς απροστάτευτο στα εξωτερικά ερεθίσματα. Οπότε, είναι στο χέρι του ψυχολόγου να ανακαλύψει το ποιοι άνθρωποι αποτελούν εξαίρεση και που μπορεί να φτάσει ο άνθρωπος.

Η έρευνα αυτή αποτελείται από τρία βασικά μέρη, εκ των οποίων το ένα είναι η ανάλυση του Εαυτού ο οποίος καλείται να κάνει την αυτοαξιολόγηση, το δεύτερο είναι η διαδικασία της αυτοπαιδαγώγησης και το τρίτο είναι τα ερευνητικά ερωτήματα που προκύπτουν.

4.1. Σύντομη περιγραφή (του γνωστικού αντικειμένου).

Η λέξη αυτοβελτίωση είναι δύσκολο να κατανοηθεί και να εξηγηθεί ορθά. Για πολλούς (αν και γνωστή η λέξη) είναι ασαφές και άγνωστο το νόημά της. Σε αυτή την εργασία, το νόημα που θα λάβει είναι, η διαδικασία μεταβολής της οπτικής του ατόμου – Εαυτού. Μέσα από μία νέα οπτική, τελικά, τα συναισθήματα, οι σκέψεις και οι συμπεριφορές αλλάζουν χωρίς την καταβολή καμίας προσπάθειας. Η αλλαγή της οπτικής, προκαλείται μέσα από την αποκαθήλωση του ατόμου από τα δεσμά του υποσυνειδήτου. Κατά πολλούς αυτό αποκαλείται αφύπνιση. Είναι πολύ σπάνιο όμως, να παραδεχθεί κάποιος ότι λειτουργεί υποσυνείδητα (το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του). Ο μέσος άνθρωπος ζει σε μία κατάσταση ύπνωσης. Στην περίπτωση που κάποιος πει σε κάποιον άλλον, ότι ζει σε κατάσταση ύπνωσης, το υποσυνείδητο του άλλου θα προκαλέσει αντίδραση, θα αφυπνίσει ένα μέρος του συνειδητού του Εαυτού, και αφού επιβεβαιώσει ότι (συνειδητά) παρακολουθεί την παρούσα στιγμή, μάλλον θα αντιδράσει στην κριτική, και έπειτα θα παραδώσει και πάλι τα ινία στο υποσυνείδητο (που συνήθως προκαλεί αντιπαράθεση ή και διαμάχη). Όταν θα επαναληφθεί η διαδικασία, το συνειδητό δεν θα χρειαστεί να συμμετάσχει, αφού το υποσυνείδητο πλέον έχει λάβει τον προγραμματισμό του (από την τελευταία φορά) και ξέρει τι να κάνει.

Τα συναισθήματα και οι σκέψεις έχουν την ίδια αξία με αυτή του σώματος. Αφενός γιατί είναι ένα μέσον έκφρασης του Εαυτού (όπως και το υλικό σώμα) και αφετέρου επειδή μοιάζουν να έχουν

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

παρόμοια χαρακτηριστικά με το υλικό μας σώμα. Εάν δυναμώσουν με κάποιο τρόπο, τότε γίνονται πιο ανθεκτικά στις εξωτερικές συνθήκες (συναισθηματικές ή νοητικές επιθέσεις). Μόνο που, η διάσταση στην οποία βρίσκονται (συναισθήματα και σκέψεις) είναι άυλη και δυσκολότερα κατανοητή. Δεν γίνεται να αλλάξουν τα συναισθήματα και οι σκέψεις μόνο λογοκρίνοντας ή καταπιέζοντας την έκφρασή τους. Εάν αλλάξει η πραγματικότητα του Εαυτού, τότε τα συναισθήματα, οι σκέψεις και οι πράξεις αλλάζουν τον τρόπο με τον οποίο εμφανίζονται και αντιμετωπίζονται από εμάς (ως συνειδητό).

Για να μπορέσουμε να αναλύσουμε το ΠΟΙΟΣ κάνει την αξιολόγηση, σε ΠΟΙΟΝ την κάνει, ΠΟΙΟΣ είναι που παιδαγωγείται και ΠΟΙΟΣ συνειδητοποιεί, θα πρέπει να αναλύσουμε την σύνθεση του ΕΑΥΤΟΥ πρώτα.

4.2. Σημειώσεις:

Σημ.1. Η λέξη Υπερσυνείδητο, θα γράφεται με “Υ” κεφαλαίο λόγω ιεραρχικής αξίας και για να μην διαβαστεί εκ παραδρομής ως υποσυνείδητο.

Σημ.2. Για την ιεραρχική αναγνώριση, ο εαυτός θα είναι με μικρά γράμματα όταν αναφέρεται στην θνητή προσωπικότητα, θα λαμβάνει κεφαλαίο το πρώτο φωνήεν όταν η λέξη αναφέρεται στον Μόνιμο Εαυτό, και όλα κεφαλαία όταν αναφέρεται στον Πνεύμα ΕΑΥΤΟ.

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

Η ισχυρότερη και πιο εύκαιρη τροφή για αυτοβελτίωση είναι η επικριτικότητα των άλλων.

Όσο πιο ισχυρή και έγκυρη η κριτική τους, τόσο καλύτερη η τροφή...

*Και ο θυμός σου, δύναμή σου...
(Παπαϊωάννου, 2021)*

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

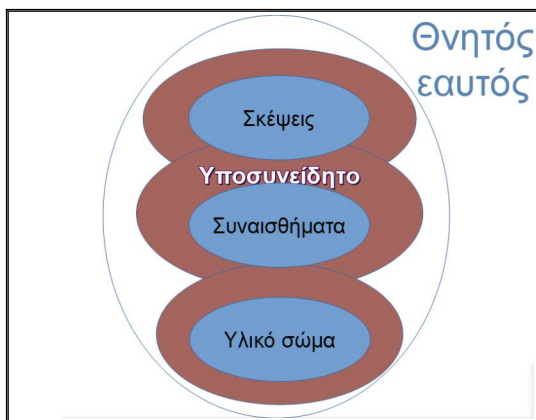
5. Κύριο μέρος: Η δομή του εαυτού.

Όλοι γνωρίζουμε ότι έχουμε σώμα, συναισθήματα και σκέψεις. Αυτά δομούν την ύπαρξή μας και μέσα από αυτά αντιλαμβανόμαστε τον εαυτό μας. Αυτός είναι ο μεταβαλλόμενος εαυτός (θνητός). Αδυνατώντας να αναγνωριστούν και να διαχωριστούν οι υπομέρους δομές του Εαυτού, οι άνθρωποι προσπαθούν μέσα από καταπίεση, κουκούλωμα και αποφυγή να ηρεμήσουν τα συναισθήματα, τις έμμονες ιδέες, τις σωματικές διεγέρσεις και συνήθειές τους. Αυτό είναι μία μορφή αυτοπαιδαγώγησης και αυτοβελτίωσης (παραδοσιακός τρόπος καταστολής) χωρίς

να έχει προηγηθεί σωστή αξιολόγηση και αυτογνωσία (Εαυτογνωριμία).

Εδώ επιβάλλεται να γίνει μία εσωτερική έρευνα και να εκτιμηθεί το γεγονός ότι η εφησύχηση των συναισθημάτων, σκέψεων και

διεγέρσεων δεν επιτυγχάνεται με την καταπίεση.



Σχήμα 1: Η δομή του θνητού εαυτού.

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

Σε μία κατάσταση εμβάθυνσης, ο ερευνητής θα διαπιστώσει πως η συμπεριφορά του ατόμου ελέγχεται από τις σκέψεις του, οι οποίες παραδόξως ελέγχονται από τα συναισθήματά του, τα οποία ελέγχονται από το υποσυνείδητο. Ποιος είναι όμως αυτός που προσπαθεί, μέσα από την σκέψη να καταστείλει τα συναισθήματα; Αυτός είναι ο συνειδητός εαυτός.

Έτσι, εισέρχεται στην προηγούμενη δομή (Σχήμα 1), μία νέα έννοια. Αυτή είναι η μόνιμη προσωπικότητα ή μόνιμος Εαυτός του οποίου το συνειδητό (ή συνειδητός Εαυτός) είναι μέρος.

Αυτό το οποίο αγνοεί έως τώρα το μεγαλύτερο μέρος της ανθρωπότητας είναι το Υπερσυνείδητο το οποίο θα αναλυθεί αργότερα.

5.1 Το υποσυνείδητο.

Το υποσυνείδητο είναι το πρώτο στοιχείο του Εαυτού που αποκαλύπτεται μέσα από την συμπεριφορά του ατόμου. Ενώ ο συνειδητός εαυτός απουσιάζει (στο μεγαλύτερο μέρος της βρεφικής ηλικίας), το υποσυνείδητο εμφανίζει κάποια προϋπάρχοντα χαρακτηριστικά και επίσης προγραμματίζεται κατά το πέρασμα του χρόνου. Έτσι στην αρχή δίνουν υποβολές οι γονείς στο υποσυνείδητο και το ενθαρρύνουν για να περπατήσει το μικρό αυτό σώμα. Το μικρό αυτό πλάσμα δεν χρειάζεται να το σκεφτεί αλλά, το υποσυνείδητο είναι αυτό το οποίο εκείνη τη στιγμή προγραμματίζεται από μόνο του. Ποτέ ξανά στη ζωή του δεν χρειάζεται να σκεφτεί το πως θα γίνει το κάθε βήμα. Επίσης, - αργότερα - δεν χρειάζεται να σκεφτεί το που

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

είναι ο λεβιές των ταχυτήτων καθώς οδηγεί. Τα κάνει αυτόματα το υποσυνείδητο μετά από τον συνειδητό ή ασυνείδητο προγραμματισμό (μέσω της παρότρυνσης ενός τρίτου ατόμου την περίοδο των μαθημάτων οδήγησης).

Παρόλα αυτά το υποσυνείδητο έχει και άλλες πιο δυσάρεστες και περίπλοκες λειτουργίες, τις οποίες το άτομο ως συνειδητός εαυτός, πρέπει να γνωρίσει, να αξιολογήσει, και να αναλύσει. Αυτό το οποίο διαπιστώνεται είναι πως το υποσυνείδητο είναι μία άυλη ύπαρξη και καταλαμβάνει όλο το μέγεθος του σώματος σε όλες του τις εκφράσεις (Σχήμα 1). Για παράδειγμα, μόλις λάβει ένα ερέθισμα θυμού, δημιουργεί μαγνητικό φορτίο στον εγκέφαλο. Έπειτα θα αντανακλαστεί στο συναίσθημα και θα δημιουργήσει έναν συναισθηματικό πόνο στην περιοχή του στομάχου. Τότε, το σώμα θα βγει εκτός ελέγχου προσπαθώντας να αποβάλλει νοητικά και συναισθηματικά φορτία.

5.2 Το συνειδητό.

Όπως διαπιστώθηκε, το υποσυνείδητο κάνει χρήση των συναισθημάτων, των σκέψεων και των κινήσεων του σώματος. Το ίδιο ισχύει και με το συνειδητό.

Οι άνθρωποι πιστεύουν ότι είναι πιο κοντά στον Εαυτό τους όταν λειτουργούν μέσα από το συνειδητό. Αυτή η άποψη δεν είναι ούτε λάθος αλλά ούτε και πολύ σωστή.

Η ορθότητα της αντίληψης αυτής διαπιστώνεται όταν το άτομο αντιλαμβάνεται πως διαθέτει καθαρότερες αναμνήσεις, όταν για

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

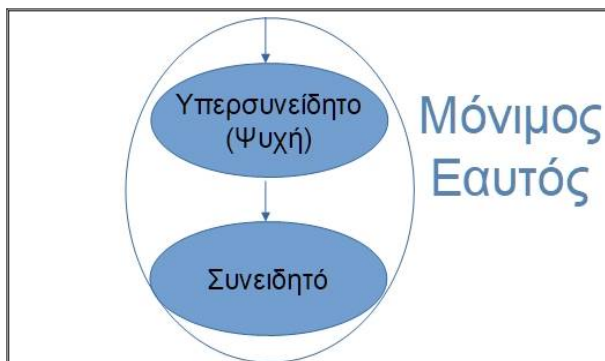
ένα διάστημα έχει παρακολουθήσει πιο συνειδητά τα δρώμενα, (όσο δύναται κάποιος). Παρόλα αυτά, το συνειδητό μέρος δεν μπορεί να κάνει πολλά επί του υλικού σώματος χωρίς την συμμετοχή του υποσυνειδήτου. Εάν το άτομο καλείται να επιλέξει, νιώθει ανήμπορο στο να αποφασίσει το ποια είναι η σωστή επιλογή. Έτσι, έρχεται το υποσυνείδητο για να του δείξει ποια είναι η πιο οικεία και γνώριμη μέσα από τις εμπειρίες του παρελθόντος (ευχάριστες ή δυσάρεστες).

Ένα παράδειγμα για την κατανόηση της λειτουργίας του υποσυνειδήτου είναι αυτό του στρώσιματος του κρεβατιού. Όταν αντιληφθεί κάποιος ότι ξέχασε να στρώσει το κρεβάτι του, τότε, το συνειδητό θα δώσει εντολή στο υποσυνείδητο να κάνει την δουλειά αυτή. Εάν όμως, το υποσυνείδητο έχει προγραμματιστεί να στρώνει το κρεβάτι αμέσως μόλις σηκωθεί το άτομο, τότε το συνειδητό δεν έχει καμία συμμετοχή. Έτσι οι άνθρωποι υπνωτίζονται και επαναπαύονται σε μία υποσυνείδητη ή ασυνείδητη κατάσταση, εγκλωβισμένοι σε συνήθειες. Όταν βέβαια, κάποιες στιγμές, θέλει να συμμετάσχει το συνειδητό για να διορθώσει τα πράγματα, τότε το άτομο θα νιώσει εξάντληση. Ένας λόγος για τον οποίο αισθάνεται την εξάντληση είναι επειδή το συνειδητό δεν έχει επαρκή κριτήρια για να μεταβάλλει την συμπεριφορά. Το υποσυνείδητο φαίνεται να είναι αρκετά πειστικό. Εκτός και εάν εμφανιστεί στην ύπαρξη του ατόμου, το μέρος εκείνο το οποίο ονομάζεται Υπερσυνείδητο.

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

5.3 Το Υπερσυνείδητο.

Το Υπερσυνείδητο, το μεγαλύτερο μέρος της ανθρωπότητας, το αγνοεί. Και αυτό γιατί, έτσι εγκλωβισμένοι στο υποσυνείδητο, δεν έχουν στην κυριότητά τους ούτε καν το συνειδητό. Θα πρέπει πρώτα το άτομο να κατακτήσει και να εγκατασταθεί (σαν συνειδητότητα) στο συνειδητό μέρος του Εαυτού του, και με συνειδητή εργασία (συν τω χρόνω), να του αποκαλυφθεί το Υπερσυνείδητο. Αυτό δεν είναι εύκολη υπόθεση, καθώς απαιτούνται δεκαετίες αφοσίωσης του ατόμου στην προσωπική



Σχήμα 2. Ο μόνιμος Εαυτός.

του ανάπτυξης, συν την εξωτερική βοήθεια ανθρώπων- οδηγών, οι οποίοι βρίσκονται σε ένα πιο προχωρημένο στάδιο.

Η επίγνωση του Υπερσυνειδήτου (από το συνειδητό και το υποσυνείδητο), δίνει σιγουριά για το μέλλον. Μέσα από το Υπερσυνείδητο γίνονται οι σωτήριες παρεμβάσεις στην ζωή του

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

ανθρώπου χωρίς να γνωρίζει, από που προήλθε η πράξη αυτή (όπως στην περίπτωση αποφυγής ενός ατυχήματος).

Ο πιο ανύποπτος τρόπος για να αποκαλυφθεί το Υπερσυνείδητο είναι μέσα από τα όνειρα. Μπορεί να δοθούν στο συνειδητό αποκαλύψεις για το τι έχει συμβεί σε ανθρώπους που νοιάζεται ο ενδιαφερόμενος ή του τι πρόκειται να συμβεί σε εκείνους ή και τον ίδιο. Ένας άλλος τρόπος για τους πιο χαρισματικούς είναι ενώ είναι ξύπνιοι, να τους δοθούν εικόνες σε κλάσματα δευτερολέπτου (ενόραση) που μαρτυρούν τα επόμενα βήματα ή συνθήκες. Επίσης, σε μία στιγμή απλών αλλά σημαντικών καταστάσεων, μπορεί, το Υπερσυνείδητο να αναλάβει τον χειρισμό του σώματος για να το σώσει από μία δυσάρεστη συγκυρία ή να προκαλέσει μία συγκυρία η οποία είναι απαραίτητη να συμβεί. Η διαίσθηση, η ενακοή και η ενσυναίσθηση είναι χαρακτηριστικά (ή αισθήσεις) τα οποία μαζί με την ενόραση ανήκουν στο Υπερσυνείδητο.

Εδώ γεννιέται το εξής ερώτημα: οι άνθρωποι οι οποίοι υποφέρουν από τις κακουχίες της ζωής (άλλοτε φανταστικές και άλλοτε πραγματικές), γιατί υποφέρουν; Τι μπορούν να κάνουν και τι μπορεί να κάνει ο ερευνητής για αυτούς;

Οι άνθρωποι αυτοί πρέπει πρώτα να αποδεχθούν (χωρίς αντίδραση) την εξωτερική αξιολόγηση (μέσω τρίτου) και την αυτοαξιολόγηση (από τους ίδιους) που θα τους οδηγήσει στην απογοήτευση, για αρχή. Έπειτα θα οδηγηθούν στη συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση όπως είναι οι στόχοι και ο τίτλος της παρούσας εργασίας. Ωσπου να πάρουν την απόφαση αυτή, η ζωή τους είναι αφημένη στην τύχη της και στις συγκυρίες,

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

και δεν μπορεί να κάνει κάποιος τίποτε άλλο πέραν της αποδοχής και της προσευχής για αυτούς. Θα απευθύνονται σε ψυχολόγους, και μέσα από εξωτερικά ερεθίσματα, θα προσπαθεί, ένας άνθρωπος χαμένος μέσα στο υποσυνείδητο, να διορθώσει το υποσυνείδητο, μέσα από μία παθητική υποσυνείδητη κατάσταση. Αυτό ασφαλώς και δεν λειτουργεί, και φαίνεται πως οι επισκέψεις στον ψυχολόγο δεν έχουν αποτέλεσμα. Τελικά εγκαταλείπουν.

Κάποιοι από αυτούς τους ανθρώπους μπορεί να γίνουν θύματα ενός σοβαρού ατυχήματος, ή ενός πρόωρου θανάτου. Αφού οι ίδιοι δεν ενδιαφέρθηκαν ειλικρινά για την ζωή τους, ακολούθως δεν έχουν σύνδεση με το συνειδητό και το Υπερσυνείδητο έτσι ώστε αυτά να γίνουν οδηγοί και προστάτες της ύπαρξής τους.

5.4 Ο εγωισμός.

Υπάρχουν περιπτώσεις όπου, όταν κάποιος ανακαλύψει λίγη από αυτήν την εσωτερική σοφία του Υπερσυνειδήτου, αισθάνεται υπερήφανος που “κατέχει” αυτή την υψηλή νοημοσύνη (ή την ανάμνηση της νοημοσύνης αυτής). Δηλαδή, υποθέτει το άτομο, ότι είναι ένα υπερήφανο “σώμα” (αφού η αντίληψή του ως εκεί φτάνει). Σε αυτή την περίπτωση, είναι φανερό πως τα ηνία τα έχει αναλάβει ο εγωισμός (ο οποίος είναι μία ψευδαίσθηση εαυτού). Αντιθέτως, όταν το άτομο αλλάξει σκοπιά παρατήρησης των πραγμάτων, θα νιώσει ντροπή για την προηγούμενη οπτική του, η οποία μοιάζει περισσότερο με έναν εγωιστικό νάρκισσο.

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

Αυτό που πρέπει να συνειδητοποιηθεί είναι ότι, η νοημοσύνη (στην υπέρτατη μορφή της) είναι αυτή που κυβερνά τις ζωές μας και τον πλανήτη ολόκληρο. Και αυτό το οποίο παρατηρείται, είναι πως η απουσία νοημοσύνης φέρνει αλλοπρόσαλλες καταστάσεις. Πιο συγκεκριμένα, το βάθος και η ποιότητα της νοημοσύνης καθορίζει την ποιότητα των σκέψεων και πράξεων. Μέσα από την νοημοσύνη το άτομο κρίνει, παρατηρεί, επιβλέπει, βελτιώνει, δημιουργεί και δίνει ζωή και ρόλους (στην εσωτερική του κατανόηση), ακόμα και σε άψυχα αντικείμενα. Θα μπορούσε, η νοημοσύνη να παρομοιαστεί, με θεό ή και με την ψυχή.

5.5 Το ασυνείδητο.

Αυτό που κατά την ψυχολογία ονομάζεται ασυνείδητο, στην πραγματικότητα δεν είναι κάτι υπαρκτό. Ακόμα και σε καταστάσεις ασυνειδησίας, στο βάθος υπάρχει η επίγνωση, την οποία παρόλα αυτά, ο μέσος άνθρωπος αγνοεί.

Το ασυνείδητο είναι μία κατάσταση της ανθρώπινης ύπαρξης κατά την οποία το συνειδητό έχει παραδοθεί ή έχει παραιτηθεί και έχει αναλάβει την συμπεριφορά του ατόμου η βιολογική του πλευρά η οποία μοιάζει με ένα αγριογούρουνο ή έναν ταύρο (σύμφωνα με τους άθλους του Ηρακλή οι οποίοι θα αναλυθούν στα τελευταία κεφάλαια). Το συνειδητό μέρος του ανθρώπου, αφού αποκτήσει την επίγνωση, θα “συλλάβει στα πράσα” αυτή του την πλευρά την ώρα που εκφράζεται. Επίσης, όταν το άτομο γνωρίσει το Υπερσυνείδητο, θα θυμηθεί εκείνες τις στιγμές ασυνειδησίας (εάν είναι σημαντικές). Το ερώτημα είναι: γιατί

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

εμφανίζεται αυτή η κατάσταση ασυνειδησίας; Είναι υπαρκτή ή είναι μία κατάσταση μικρότερης συνειδητότητας; Μία βαθύτερη κατανόηση θα έλεγε ότι είναι η απουσία ισχυρής θέλησης για ζωή. Είναι σαν το σκοτάδι, όπου στην πραγματικότητα δεν υπάρχει αλλά, ο οφθαλμός που δεν μπορεί να δει, σε αυτό το φάσμα φωτός, του δίνει υπόσταση και αξία.

5.6 Ο θνητός εαυτός.

Τελικά προκύπτει πως, ο μεταβαλλόμενος εαυτός (θνητός) είναι αυτός που θα αναζητήσει, θα εντοπίσει και θα συστηθεί με τον μόνιμο Εαυτό. Ο Βαγγέλης, η Μαρία, ο Γιώργος, θα κινηθεί, προς το “Εγώ, Ψυχή Εαυτό” αφήνοντας την ταύτισή του με την προσωπικότητα, που χαρακτηρίζεται με διάφορα ονόματα και αυτοπροσδιορίζεται μέσα από τις σκέψεις και τα συναισθήματα.

Σε αυτή την θεωρία, θα πρέπει να αποδίδεται και το: **“γνώθι σαυτόν”**. Δηλαδή **“γνώθι σαυτόν”** δεν σημαίνει να γνωρίσει κάποιος τα υπερτερήματα ή τα μειονεκτήματα της θνητής / μεταβαλλόμενης προσωπικότητας (το οποίο θα συμβεί και αυτό) αλλά, σημαίνει να συστηθεί και να γνωρίσει τον μόνιμο Εαυτό του (του οποίου, ο θνητός εαυτός είναι αποτέλεσμα). Έτσι τώρα βγαίνει βαθύτερο νόημα στα εξής λόγια:

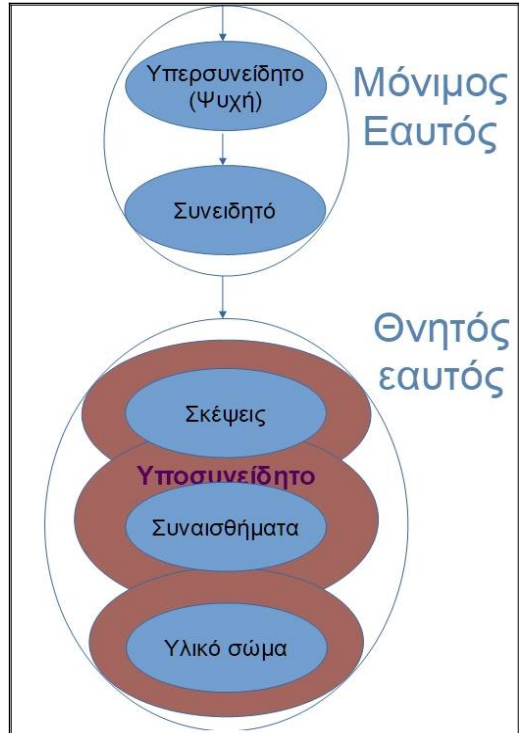
«Διότι πρέπει το φθαρτό τούτο να ενδυθεί αφθαρσία, και το θνητό τούτο να ενδυθεί αθανασία. Όταν δε το φθαρτό τούτο ενδυθεί αφθαρσία και το θνητό τούτο ενδυθεί αθανασία, τότε θέλει γίνει ο

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

λόγος ο γεγραμμένος: Κατεπόθη ο θάνατος εν νίκη. Πού θάνατε το κεντρί σου; Πού Άδη η νίκη σου;» (Α' Κορινθίους 15: 53-55)

Για να κατανοηθούν τα παραπάνω θα δοθεί το παράδειγμα της συγγραφής ενός κειμένου.

Τα κείμενα για να αποτυπωθούν από το άτομο, είτε: α) ανακαλεί πληροφορίες από το υποσυνείδητο, (μέσα από την μελέτη που έχει κάνει στο παρελθόν), είτε, β) μέσα από το συνειδητό ανατρέχει σε πληροφορίες (στο διαδίκτυο ή σε βιβλία) και τις αποτυπώνει



Σχήμα 3. Σύνοψη Εαυτού

μέσα από μία λογική επεξεργασία, είτε γ) αντλεί εσωτερικές πληροφορίες τις οποίες δεν γνωρίζει συνειδητά αλλά, μέσα από μία κατάσταση έμπνευσης, “συγγράφει” με τον Υπερσυνείδητο Εαυτό του (ή αλλιώς, το Υπερσυνείδητο). Θα αναφερθεί ξανά πως, όταν ένας άνθρωπος ακούσει ότι διαθέτει Υπερσυνείδητο, υπάρχει

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

περίπτωση να αποκτήσει την ψευδαίσθηση ότι κατέκτησε αυτή την κατάσταση ύπαρξης και να νομίζει ότι λειτουργεί Υπερσυνείδητα (ενώ αυτό που έχει καταφέρει είναι να βαπτίσει τον εγωισμό του με ένα άλλο όνομα).

Ο άνθρωπος που πραγματικά αρχίζει να συνδέεται με το Υπερσυνείδητο, θα αντιληφθεί ότι λαμβάνει πληροφορίες από αυτό και θα δημιουργηθεί μία σύγχυση ως προς την προέλευση αυτών των πληροφοριών. Θα πρέπει να ερευνήσει από πού αναδύονται. Από το υποσυνείδητο; από τον εγωισμό ή το Υπερσυνείδητο; Μήπως είναι κάποια κρυμμένη επιθυμία ή απωθημένο;

Το Υπερσυνείδητο είναι αυτό που καθορίζει την πορεία του ατόμου και τα μεγάλα γεγονότα της ζωής του (είτε το γνωρίζει είτε όχι). Το πρόβλημα είναι ότι το άτομο δεν στρέφει την προσοχή του “προς τα πάνω” (Σχήμα 4), και κοιτάζει μονίμως κάτω και έξω από τον εαυτό του. Έτσι, ο μέσος άνθρωπος καταλήγει να νομίζει πως είναι μία υλική μορφή, που την κυριεύουν παρανοϊκές σκέψεις και ανυπόφορα συναισθήματα. Τελικά, ένας υλικός θάνατος (του θνητού εαυτού) θα είναι πολύ ανακουφιστικός (για τον Μόνιμο Εαυτό (Σχήμα 3)), αφού, αυτή η μορφή δεν θα έχει πλέον καμία σημασία στον δρόμο του ασώτου υιού.

“Ο δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀκολουθεῖ μοι, καὶ ἄφετε τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς.” (Ματθαίος 8,22)

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

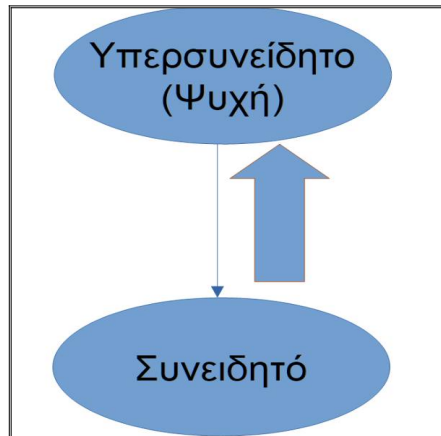
*Ο θάνατος του υλικού σώματος βέβαια είναι η τελευταία λύση.
Το ελπίζον είναι, να γνωρίσει ο άνθρωπος την πραγματική του
φύση.*

(Παπαϊωάννου, 2021)

5.7 Υπερσυνειδητό ή υποσυνειδητό;

Όσο η συνειδητότητα του ατόμου ενισχύεται, τόσο περισσότερο έλεγχο θα κατέχει το Υπερσυνειδητό πάνω στην ύπαρξη, και το άτομο αυτό θα βλέπει τον εαυτό του και την ζωή γενικότερα μέσα από άλλο πρίσμα. Τότε, το άτομο αυτό μεταμορφώνεται σε ένα

Υπερσυνειδητό άτομο όπου οι καταβολές του υποσυνειδητού διαλύονται όπως χάνεται το σκοτάδι στο φως. Γι' αυτό και όλη η μελέτη που κάνει ένα άτομο, δε θα πρέπει να είναι μία γνώση η οποία αισθάνεται ότι αποκτά και κατέχει. Όλες οι πληροφορίες είναι προσωρινές, έως ότου το



Σχήμα 4. Όταν το συνειδητό κοιτάζει πάνω. άτομο αυτό να αποκτήσει

την επίγνωση του ταξιδιού του. Εάν κάποιος χρησιμοποιήσει τις πληροφορίες αυτές για να επικρίνει τους άλλους ή για να αισθανθεί ανώτερος, τότε αυτό είναι μία τρανή απόδειξη ότι είναι

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

ακόμα προσκολλημένος σε αυτήν τη θνητή οντότητα (η οποία αποτελείται από σκέψεις συναισθήματα και ένα σώμα) και το μόνο που κατάφερε είναι να βρεθεί ακόμα λίγο πιο κοντά στον υλικό θάνατο.

5.8 Αξιολόγηση των πράξεων.

Μέσα από τις πράξεις του ατόμου, δεν μαρτυράται εάν εκφράζεται το υποσυνείδητο ή το Υπερσυνείδητό του. Υπάρχει περίπτωση το Υπερσυνείδητο και το υποσυνείδητο (αλλά και το συνειδητό) να δείξουν προς την ίδια κατεύθυνση. Το Υπερσυνείδητο άτομο γνωρίζει και ακολουθεί την σωστή πορεία μόνο την στιγμή της επιλογής. Εάν δεν κάνει την επιλογή, “εκείνη την στιγμή” τότε, το μόνο που μένει μελλοντικά είναι η ανάμνηση της δυνάμενης επιλογής και το προαίσθημα που αναδύθηκε.



Εικόνα 5. Οι επιλογές δεν δείχνουν πάντα το βάθος της προέλευσής τους.

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

Αντίθετα εάν η επιλογή προέρχεται από το υποσυνείδητο, τότε το άτομο αυτό μπορεί να είχε την εμμονή, πριν από την στιγμή της επιλογής. Είναι πολύ πιθανό να αποκτήσει εμμονή με την επιλογή αυτή ή να την έχει ταυτίσει με την συνάντηση μίας επιθυμητής κατάστασης. Είναι δέσμιο δηλαδή (το άτομο) των αναμνήσεων και των επιθυμιών του και αποκαλύπτεται αυτός ο δεσμός, εσωτερικά μέσω του συναισθήματος ή των έμμονων ιδεών. Τα άτομα αυτά συνήθως εμφανίζουν μία όψη κόπωσης, και απογοήτευσης λόγω των ανεκπλήρωτων ή εκπληρωμένων επιθυμιών του παρελθόντος. Μέσα από αυτήν τους την κατάσταση (δέσμιοι του υποσυνειδήτου) προσπαθούν να αναπληρώσουν τις ανεκπλήρωτες επιθυμίες, εκπληρώνοντας άλλες, αλλά πάντα τους βαραίνουν οι προηγούμενες αλλά και δεν τους ικανοποιούν οι εκπληρωμένες.

Κανένας δεν μπορεί να τους βγάλει από αυτή τη φυλακή. Οι επαγγελματίες εστιάζουν και θεωρούν δεδομένο, το ότι το άτομο αυτό λειτουργεί υποσυνείδητα και ελέγχεται από ένα υλικό σώμα (το οποίο περνάει τις φάσεις της βρεφικής και παιδικής ηλικίας, της ενηλικίωσης και των γηρατειών). Και έχουν δίκιο να βλέπουν έτσι τους ανθρώπους, αφού έτσι βλέπουν και οι ίδιοι τον εαυτό τους (και οι άλλοι άνθρωποι και οι επαγγελματίες). Επίσης, μέσα από αυτήν τους την κατανόηση έχουν δώσει δικό τους νόημα στην φράση “γνώθι σαυτόν”, και θεωρούν ότι θα πρέπει ο άνθρωπος να έχει επίγνωση του θνητού του εαυτού όσον αφορά τις σκέψεις, τα συναισθήματα και τις πράξεις του. Έτσι, επισφραγίζουν περισσότερο την χρόνια παραμονή στην φυλακή τους,

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

επικαλούμενοι τα λόγια σοφών ανθρώπων. Γι' αυτό τα λόγια δεν έχουν σημασία· διότι, κάθε άνθρωπος τα προσαρμόζει μέσα στην δική του κατανόηση χωρίς να μπορεί να δει την αλήθεια τους.

Ο άνθρωπος ο οποίος αρχίζει να έχει επαφή με το Υπερσυνείδητο, καταλαβαίνει σιγά σιγά ότι όλες αυτές οι πληροφορίες “απλώς δείχνουν τον δρόμο”, και ότι δεν είναι “αυτά” ο δρόμος. Διότι, εάν νομίσουν πως τα λόγια είναι ο δρόμος, τότε θα τους δίνουν το δικό τους νόημα και σχήμα δια της φαντασίας τους, νομίζοντας πως ήδη τον κατέκτησαν. Επίσης, κάθε φορά που ταυτίζονται με τις σκέψεις τους χάνουν άλλη μία ευκαιρία συνάντησης με την αληθινή τους φύση. Τελικά οι σκέψεις και το υποσυνείδητο, παίρνουν την μορφή εμποδίου το οποίο θα πρέπει το άτομο να ξεπεράσει (όχι στερούμενος την δυνατότητα της σκέψης, αλλά ξεπερνώντας τη) αυξάνοντας την εσωτερική του ισχύ. Είναι σαν μία δοκιμασία την οποία για να την υπερβεί θα πρέπει να το αξίζει.

“εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἤς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου”. (Ματθαίος 25,21).

Αν εξεταστεί η περίπτωση των Αποστόλων του Ιησού, οι οποίοι φωτίστηκαν με το Άγιο Πνεύμα, θα διαπιστωθεί ότι αυτοί οι άνθρωποι, πριν την φώτιση ήταν αγράμματοι και αδιαμφισβήτητα είχαν να αντιμετωπίσουν το υποσυνείδητό τους. Εάν ζούσαν στην σημερινή εποχή - σε κατάσταση φώτισης - σε καμία περίπτωση

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

δεν θα ήταν άνθρωποι οι οποίοι χρειάζονται ψυχανάλυση. Κανένας δεν ασχολήθηκε με τον αναπρογραμματισμό του υποσυνειδήτου τους. Δεν χρειάστηκε διότι, οι σκιές φωτίστηκαν και εξαφανίστηκαν.

Το παράδειγμα αυτό αναφέρθηκε για να διαπιστωθεί πως ο μόνος λόγος ο οποίος θα έπρεπε να δίνεται προσοχή στο υποσυνείδητο,

είναι μόνο, στην περίπτωση

της αναγνώρισης και

επιβεβαίωσης της ύπαρξής

του. Στην περίπτωση που

ένα άτομο έχει φτάσει σε

αδιέξοδο εξαιτίας του, μόνο

τότε θα πρέπει να

παρεμβαίνει ειδικός για να

διορθώσει κάποιες

σημαντικές παραμέτρους.

Δεν θα πρέπει να δίνεται η

εντύπωση και η πεποίθηση

(μέσα από την υπεράνάλυση)

ότι το υποσυνείδητο αποτελεί

την πλήρη υπόσταση του

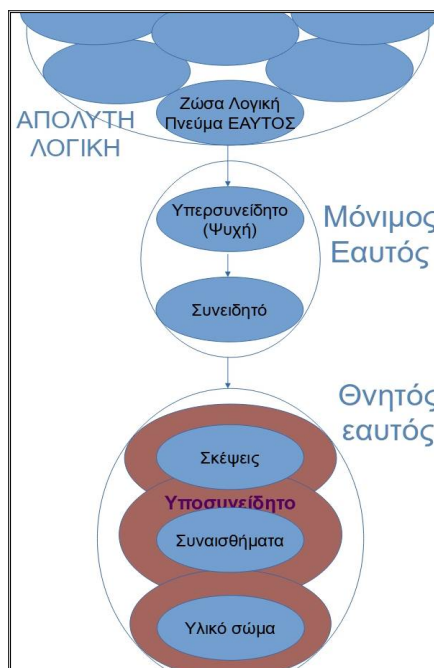
ατόμου. Το υποσυνείδητο

είναι ένας λαβύρινθος (σε

ένα υποπεδίο της υπόστασης

του ατόμου) από τον οποίο θα πρέπει το άτομο να απεγκλωβιστεί

και όχι να δείχνει σημάδια απόλαυσης της ζωής του μέσα στον



Σχήμα 6. Η υψηλότερη όψη του Εαυτού

του ατόμου) από τον οποίο θα πρέπει το άτομο να απεγκλωβιστεί και όχι να δείχνει σημάδια απόλαυσης της ζωής του μέσα στον

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

λαβύρινθο αυτό. Δυστυχώς όμως, οι άνθρωποι αισθανόμενοι αδύναμοι για να βγουν από τον λαβύρινθο, εκλογικεύουν την κατάστασή τους και προχωράνε στον στολισμό του με αποκτήματα, υπερκατανάλωση, σχέσεις και άλλες ψευδαισθήσεις απόλαυσης μέσα στην κόλασή τους.

5.9 Η αξία της Εαυτογνωσίας.

Έτσι, αφού ο άνθρωπος φτάσει να γνωρίσει τον Εαυτό του, (μόνο τότε), και μέσα από την πλήρη Υπερσυνειδησιακή του κατάσταση μπορεί να γνωρίσει ανώτερες καταστάσεις πέραν της ζωής αυτής. Διότι, η επίγνωση και των δύο αυτών ανωτέρων καταστάσεων, οδηγεί σε ένα νέο ανώτατο ον εντός του, που τα επιβλέπει όλα αυτά, τα ελέγχει και έχει πλήρη επίγνωση.

Δηλαδή, δεν μπορεί να υπάρχει, ούτε ο μόνιμος Εαυτός εάν δεν προηγείται κάτι άλλο (Πνεύμα ΕΑΥΤΟΣ) το οποίο έχει την επίγνωση και βλέπει τον Εαυτό σαν σύνολο (Σχήμα 6).

Μία άλλη οπτική των πραγμάτων θα μπορούσε να είναι αυτή: Εάν ο “Πνεύμα ΕΑΥΤΟΣ” είναι η σκάφη (Εικόνα 7), τότε ο Μόνιμος Εαυτός είναι το νερό και ο θνητός εαυτός είναι το πλαστικό παιχνίδι. Ο μέσος άνθρωπος δεν έχει, πλήρη επίγνωση όλων αυτών, διότι, αυτοπροσδιορίζεται κυρίως μέσα από:

α) το σώμα του, (βλέπει το νόημα της ζωής μέσα από την ικανοποίηση του στόματος, του στομάχου, των γεννητικών οργάνων και της όψης του),

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

- β) τα συναισθήματα** (συνεχής δράση μέσα από πρόκληση και αποδοχή θετικών και αρνητικών συναισθημάτων), και κάποιες φορές μέσα από,
- γ) τις σκέψεις** (συνεχής άσκοπη υπερανάλυση με αίσθημα ικανοποίησης και υπερηφάνειας).



Εικόνα 7. Ο εαυτός περιέχει και περιέχεται.

Το δεύτερο αντικείμενο στο νερό έχει μία πιο βαθυστόχαστη σημασία. Από την μία πλευρά μπορεί να συμβολίσει τις περισσότερες της μίας προσωπικότητας (που μπορεί να εμφανίσει ένα πρόσωπο κατά την διάρκεια της ημέρας ή της ζωής του) αλλά θα μπορούσε να συμβολίσει επίσης τις περισσότερες της μίας ενσαρκώσεις του πνεύματος.

“ή γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἰόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην· ...//... καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλιοῦ” (Λουκάς 1:13-17).

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

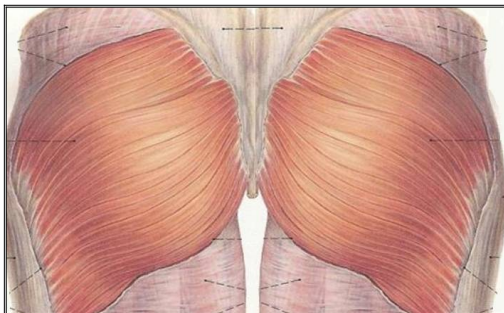
6. Παιδαγωγική διαδικασία.

6.1. Πρότερος τρόπος αντίληψης.

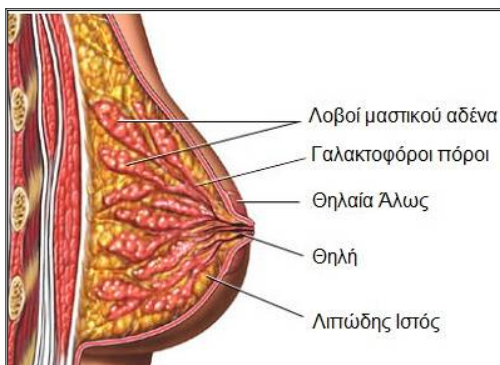
Ακόμα και αν ονομάζει κάποιος τον εαυτό του πνευματικό, υπεράνω της ύλης, χριστιανό κλπ, τελικά ο υλισμός είναι αυτός ο οποίος αποδεικνύεται.

Οι άνθρωποι θεοποιούν την ύλη και είναι απρόθυμοι στο να εξερευνήσουν τις εσωτερικές τους λειτουργίες (οι οποίες μέσω του συναισθήματος, τους επιβάλλονται και τους χειρίζονται).

Ο υλισμός προέρχεται από την έλλειψη αυτεπίγνωσης, και είναι η αιτία που ενσαρκώθηκε ο άνθρωπος σε αυτή την υλική πραγματικότητα. Η ύλη φτιάχτηκε για να δώσει τελικά το επιθυμητό: την



Εικόνα 10. Δεξής και αριστερός μεγάλος γλουτιαίος μυς



Εικόνα 11. Αριστερός γυναικείος μαστός

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

λατρεία της. Έως ότου να πάρει την ταξινόμηση που της αρμόζει, η ύλη θα συνεχίσει να είναι το βασικό αντικείμενο πόθου του ανθρώπου.

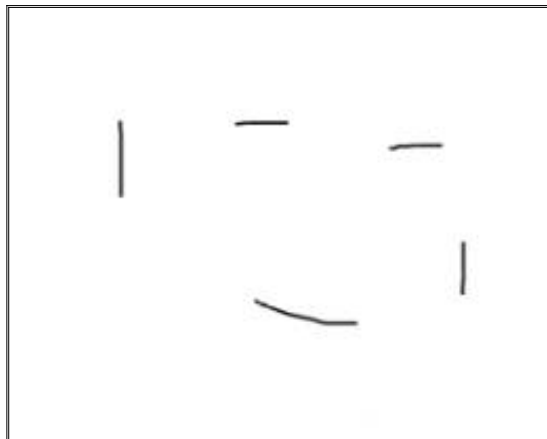
Μελετώντας την φύση των παραπάνω μυικών ομάδων (Εικόνα 10 & 11), αποδεικνύεται πως δεν είναι τίποτα παραπάνω από απλές μυικές ίνες και ιστοί οι οποίοι επιτελούν συγκεκριμένο ρόλο. Εγκεφαλικά, είναι ήδη γνωστό, αλλά παρόλα αυτά, δεν είναι εύκολο να αποβληθεί η επίδραση που έχουν πάνω στο υποσυνείδητο του ατόμου.

Ο άνθρωπος είναι εθισμένος στο να θεοποιεί και να ηδονοβλέπει τις διάφορες καμπύλες του σώματος. Πώς μπορεί όμως να ελευθερωθεί από την εσωτερική επίδραση που έχουν αυτές οι υλικές δομές; Θέλει να ελευθερωθεί; Τι είναι αυτό το οποίο προκαλεί τον εθισμό, τις έμμονες ιδέες, τις ανεξέλεγκτες και βίαιες συμπεριφορές;

Καταρχήν θα πρέπει να επισημανθεί το γεγονός ότι ο ανθρώπινος νους έχει την ιδιότητα να δίνει ειδικά νοήματα σε αυτά που παρατηρεί. Προσωποποιεί το κάθε τι, λες και έχει ατομική υπόσταση ακόμη και αν είναι ένα άψυχο υλικό αντικείμενο.

Στο παρακάτω σχήμα (Σχήμα 12) απεικονίζονται πέντε τυχαίες γραμμές:

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.



Σχήμα 22. Τυχαίες γραμμές.

Εάν ειπωθεί, πως οι γραμμές αυτές απεικονίζουν ένα πρόσωπο που χαμογελάει, τότε ο παρατηρητής δίνει στην εικόνα μία ταυτότητα και μία οντότητα. Μπορεί να φανταστεί για παράδειγμα, πως είναι ελκυστική η εικόνα και θα θελήσει να την ξαναδεί. Από τώρα και για πάντα, αυτό το πρόσωπο θα χαμογελάει.

Η ουσία είναι πως μόνο ο άνθρωπος μπορεί να το κάνει αυτό. Για ένα ζώο θα είναι απλώς γραμμές (αναγνωρίσιμες ή μη). Διότι, ο άνθρωπος είναι αυτός που δίνει ζωή και νόημα σε αυτό που βλέπει, σε έναν κόσμο φανταστικό ή και αληθινό. Εν μέρει, αυτό είναι που κάνει τον άνθρωπο θεό και δημιουργό. Το να δίνει δηλαδή ζωή σε υλικές ή νοητικές μορφές. Αυτή η εικόνα μπορεί να μείνει αναλλοίωτη μέσα στην μνήμη, ενώ αντιθέτως εάν εκτυπωθεί, κάποια μέρα το χαρτί αυτό σίγουρα θα αλλοιωθεί.

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

Τώρα όμως, που δόθηκε νόημα και οντότητα σε αυτές τις γραμμές, από το άτομο εξαρτάται εάν θα επιτρέψει να τον χειριστεί (αυτή ή οποιαδήποτε άλλη μορφή). Από το άτομο εξαρτάται εάν θα το συνδέσει με κάποια διέγερση.

Παρόλα αυτά βλέπουμε ότι η ερωτική διέγερση προκαλείται εν αγνοία του, και η σύνδεση των γλουτών και των μαστών με την διέγερση αυτή, ξεκίνησε να προκαλείται κάποια στιγμή την οποία αγνοεί. Επίσης, από άνθρωπο σε άνθρωπο διαφέρει η δύναμη της διέγερσης αυτής.

Οι άνθρωποι αντιλαμβανόμενοι της αδυναμίας τους να ελευθερωθούν από αυτή την προσκόλληση (και γνωρίζοντας ότι γίνονται ανεξέλεγκτοι στην θέα αυτή), προσπαθούν να καταπιέσουν την διέγερση, να επικρίνουν τον εαυτό τους για την αδυναμία τους και πολλές φορές να ενοχοποιήσουν το άλλο άτομο, το οποίο τους εξέθεσε τις εικόνες αυτές.

Τα ερωτήματα που προκύπτουν είναι τα εξής:

Η ελευθερία από ανεξέλεγκτους εθισμούς, εντάσσεται στην αυτοβελτίωση; Θέλει το άτομο να ελευθερωθεί από την σκλαβιά αυτή; Αν ναι, τότε μπορεί να προχωρήσει στην αυτοπαιδαγώγηση.

6.2. Αυτοπαιδαγώγηση.

Παρότι, ο συγγραφέας είναι αυτός που γράφει τις λέξεις, ο αναγνώστης είναι αυτός που θα τους δώσει το νόημα που θα βρει μέσα του και θα το αντιστοιχήσει στις εκάστοτε προτάσεις. Κανένας δεν μπορεί να προγραμματίσει τον άνθρωπο. Το νόημα το δίνει πάντα αυτός. Τα κείμενα είναι τα “θύματα” της δικής του

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

πρόθεσης. Εάν βρίσκει νόημα στον πόλεμο, τότε θα επικαλεστεί τα κείμενα που τον βολεύουν για να προκαλέσει πόλεμο. Εάν βρίσκει νόημα στο να είναι μονίμως το θύμα, τότε θα επικαλεστεί τα κατάλληλα κείμενα για να μαστιγώσει τον εαυτό του με λέξεις επικρισίας για τις αδυναμίες του. Από το άτομο εξαρτάται το τι θα κάνει με το καθετί που βρίσκεται μπροστά του κάθε στιγμή...

Για να ξεκινήσει η αυτοπαιδαγώγηση θα πρέπει πρώτα το άτομο να έχει εμπεδώσει τα όσα αναφέρονται παραπάνω (για το νόημα που δίνει στις μορφές). Μετά θα πρέπει να διερευνήσει, να μελετήσει, και να καταλήξει πως: Όντως, όλα αυτά που λατρεύει και θεοποιεί είναι απλή ύλη. Μία μάζα οστών, μυών και αδένων που εξυπηρετούν κάποιους σκοπούς σημαντικούς για το ανθρώπινο βίωμα.

Αυτό δεν σημαίνει ότι από εδώ και πέρα θα επικρίνει, θα απαγορεύει και θα αποφεύγει κάθε υλική μορφή, επειδή μέχρι χθες ήταν η φυλακή του. Πρέπει να τα αποδεχθεί “όπως ακριβώς είναι”, και να συμπεριλάβει στην αποδοχή του, και τον εθισμό που προκαλεί (και θα προκαλεί) στους ανθρώπους. Δε θα πρέπει ο ερευνητής να γίνει θύμα του εγωισμού προσκολλώμενος σε νέες νοητικές μορφές και αντιλήψεις. Αυτό δεν θα τον κάνει ανώτερο άνθρωπο. Τώρα θα πρέπει να διαπιστώσει ότι δεν φταίνε τα υλικά αντικείμενα για τις προσκολλήσεις του, αλλά ο ίδιος, που προσκολλάται.

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

Οι προσκολλήσεις συνεχίζουν να τον δεσμεύουν επειδή, αντί, μέσα από τα κείμενα να γκρεμίζει ψευδαισθήσεις (που τον κρατάνε δέσμιο με το υποσυνείδητο), αυτός συνεχίζει να ζει βουτηγμένος στο υποσυνείδητο ψάχνοντας νέες ιδέες και μορφές για να προσκολληθεί.

Κάθε ψευδαίσθηση που γκρεμίζεται είναι ένα βήμα προς την ελευθερία.

(Παπαϊωάννου, 2021)

6.2.1. Νοητικές οντότητες

Παρόλα τα παραπάνω, υπάρχει μία αλήθεια η οποία βρίσκεται έξω από το άτομο, και βρίσκει μέσα του παρόμοια στοιχεία για να αγκιστρωθεί.

Όπως εκείνος προσωποποιεί κάθε υλική μορφή, όπως δίνει ατομικότητα, ελκυστικότητα, ξεχωριστή υπόσταση και οντότητα σε έναν γλουτό (ή σε μερικές τυχαίες γραμμές), έτσι το έχει κάνει και κάποιος άλλος πριν από αυτόν. Αυτή η νοητική οντότητα (ανάλογα με το πόσοι της έδωσαν νοητική δύναμη και πόση νοητική δύναμη της έδωσαν), αποκτάει πραγματική ζωή από την ζωή που της εμφυσήσαμε. Έτσι, αυτή η οντότητα υπάρχει σε κάθε γλουτό, σε κάθε τροφή και σε κάθε απόκτημα. Τώρα τα υλικά αντικείμενα έχουν δική τους δύναμη (δανεική από εμάς) και μπορούν να ελέγξουν τον ανήμπορο και αδαή, τον αδύναμο και ευάλωτο.

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

Αυτή είναι, ήταν και θα είναι η ζωή στη γη, η οποία ελέγχεται από τις δυνάμεις των προθέσεων μας. Ο μάχες του παρελθόντος έχουν στοιχειώσει χώρες ολόκληρες και η έχθρα αυτή διαιωνίζεται (μέσα από εμάς). Οι τσακωμοί, παίρνουν μορφές τεράτων που στοιχειώνουν τις σχέσεις, μένουν στα σπίτια των ανθρώπων και γίνονται έμμονες ιδέες και έμμονα συναισθήματα. Όλα τα υλικά αντικείμενα έχουν στην επιφάνειά τους τα “ρούχα” που τους φόρεσαν οι προγενέστεροι και φυλακίζουν τους μεταγενέστερους. Ο μόνος τρόπος για να μπορέσει ο άνθρωπος να νικήσει τον κόσμο αυτό, είναι να δυναμώσει μέσω της αυτεπίγνωσης. Είναι αναγκαστική η επιλογή αυτή και μονόδρομος. Το να υποκρίνεται ο άνθρωπος, πως έχει συμβιβαστεί με τα πάθη και τα λάθη του, και ότι τώρα απολαμβάνει τις προσκολλήσεις του, μάλλον τελικά καταλήγει σε παθολογική κατάσταση.

Το παράξενο της υπόθεσης είναι ότι δεν μπορεί να “προκαλέσει” την αυτοβελτίωση... Θα έρθει μόνη της κάθε φορά που θα ελευθερώνεται από μία ψευδαίσθηση (χωρίς να προσκολληθεί σε κάποια άλλη η οποία μπορεί να του φαίνεται καλύτερη).

6.2.2 Η απογοήτευση, πρόδρομος της ελευθερίας.

Η “θυσία” της αυτοβελτίωσης είναι πως πλέον δεν θα μπορεί ο άνθρωπος να επικαλείται την απόλαυση μέσα από τις ψευδαισθήσεις του. Εάν είχε τον εθισμό στο φαΐ, στην φλυαρία και την επιδειξιομανία (και αυτό τον έκανε να ψήνει τις Κυριακές καλώντας κόσμο στο σπίτι του), τώρα θα διαπιστώσει πως όλα

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

αυτά δεν έχουν νόημα... Είναι μία μορφή απρόκλητης απογοήτευσης (από- + γοητεύω) η οποία τον ελευθέρωσε από τα δεσμά. Τώρα μπορεί να κάνει όσα έκανε (πχ. να καλέσει φίλους για φαγητό), αλλά αυτή τη φορά επειδή το διάλεξε συνειδητά, χωρίς ίχνος γοητείας. Όμως, ίσως διαπιστώσει ότι η φλυαρία και η επιδειξιομανία ήταν αυτή που τον σύνδεε με τους ανθρώπους και τον τύφλωνε από το να δει ότι, είτε έχουν περισσότερα χαρίσματα από αυτά που νόμιζε, είτε ότι είναι ρηχοί και αδιάφοροι. Ο άνθρωπος έχει την δυνατότητα να κάνει πιο εποικοδομητικά, πιο δημιουργικά και πιο σοφά πράγματα από το να ικανοποιεί άλογες επιθυμίες και εθισμούς.

Μπορεί να επιλέξει τους ρόλους που θέλει να παίξει και σιγά σιγά αυτοί οι ρόλοι θα είναι πιο εποικοδομητικοί για τον κόσμο αυτό και για τον εαυτό του.

Στην εποχή αυτή που διανύει η ανθρωπότητα, η διαβίωση του σώματος έπαψε να είναι το κυρίαρχο μέλημά του. Ο άνθρωπος συνεχώς οδεύει (μέσω των οργανωμένων συστημάτων) στον μέγιστο διαθέσιμο ελεύθερο χρόνο και αυτάρκεια (μικρός χρόνος εργασίας, σε συνδυασμό με την μεγάλη προσβασιμότητα σε εξοπλισμό και γνώση). Η πρόσβαση στη μάθηση και η δυνατότητα έκφρασης φτάνουν σε βαθμό αφθονίας (ο καθένας μπορεί πλέον να αποκτήσει ένα μικρόφωνο, μία κιθάρα, έναν καμβά, ένα ποδήλατο κ.ά). Αυτό που περιμένουν όλα αυτά τα αγαθά είναι το “άτομο”. Μέσα από την επιθυμία για έκφραση, αυτοανακάλυψη και ικανοποίηση (και μέσω της έμπνευσης, της ενσυναίσθησης της διόρασης και της όδευσης προς τον ενθουσιασμό (εν -Θεό)), θα επιλέξει ο άνθρωπος να

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

χρησιμοποιήσει αυτά τα δώρα, σαν μέσα έκφρασης της εσωτερικής του ανακάλυψης και εξύψωσης.

6.3. Αυτοβελτίωση και συμβουλευτική

Η συμβουλευτική δεν οδηγεί πάντα στην αυτοβελτίωση. Εάν το ύφος του συμβούλου δεν είναι αυστηρό, με τον καιρό, το άτομο αυτό αισθάνεται ότι ο σύμβουλος το συγκαταλέγει στα άτομα υψηλής ευφυΐας (ή ισοδύναμα του συμβούλου) και έτσι τροφοδοτείται ο εγωισμός του. Έπειτα, αυτό το άτομο ίσως προσπαθήσει να γίνει χειριστικός προς άλλους, θεωρώντας τον εαυτό του ανώτερο. Δυστυχώς ένας σύμβουλος δεν θα ρισκάρει να χάσει την πελατεία του και έτσι θα προσπαθήσει να κρατήσει ικανοποιημένους τους πελάτες του, συντηρώντας εμμέσως την αλαζονεία τους.

Ιδανικά, το άτομο θα πρέπει να είναι έτοιμο να δεχθεί οδηγίες και ο σύμβουλος θα πρέπει να προσφέρει την αλήθεια (και όχι να νομίζει ότι λέει την αλήθεια). Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να αναλάβει κάποιος τον ρόλο του συμβούλου χωρίς το κατάλληλο υπόβαθρο. Το ιδανικό είναι, ο επιζητών της βοήθειας να προσεγγίσει τον ειδικό. Αλλά στην σημερινή εποχή, ποιος είναι αυτός που θα ρίξει τον εγωισμό του και θα παραδεχθεί ότι τα θαλάσσωσε; Συμβαίνει συχνά, άτομα (τα οποία είναι παράδειγμα παράνοιας) να θεωρούν ότι τα έχουν κάνει όλα σωστά... Θα πρέπει να εύχεται κανείς να μην είναι ανάμεσα σε αυτά τα άτομα... Όμως σε τί διαφέρει κάποιος από τους υπολοίπους, εάν

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

δεν κάνει την αυτοκριτική του; ή εάν δεν καθίσει να τα πει με τον εαυτό του; Εδώ υπάρχει όμως ένα βασικό εμπόδιο. Το γεγονός πως δεν είναι εύκολο κάποιος να αξιολογήσει ορθά τις πράξεις και τον τρόπο σκέψης του. Και δεν γνωρίζει πως, δέν είναι οι πράξεις, που θα πρέπει να ελέγξει, αλλά ο τρόπος σκέψης και η οπτική των πραγμάτων. Πώς μπορεί όμως κάποιος να αλλάξει την οπτική των πραγμάτων; αυτό είναι δύσκολο να απαντηθεί. Εξαρτάται από την σύνδεσή του με τον μόνιμο Εαυτό του.

6.4. Αλλαγή οπτικής

Πολλές φορές η ζωή φέρνει ένα σοβαρό ατύχημα ή μία απώλεια για να αλλάξει η οπτική. Αυτό που συνιστάται είναι να καταπιαστεί ο ενδιαφερόμενος με πολλές διαφορετικές ενασχολήσεις. Το διάστημα ενασχόλησης θα πρέπει να είναι μεγάλο κάθε φορά και τα αντικείμενα μπορούν να είναι ο χορός, το τραγούδι, η ζωγραφική, χειροτεχνίες, αθλητισμός κλπ. Αυτά τα αντικείμενα μπορούν να προσφέρουν την οπτική του αθλητή, του καλλιτέχνη, του δημιουργού, κ.ά. Το πρόβλημα είναι ότι κάποιοι άνθρωποι, όπου και να τους βάλεις, κουβαλάνε και τον εαυτό τους μαζί τους. Ο ίδιος όταν ζωγραφίζει, ο ίδιος όταν χορεύει και ο ίδιος όταν τραγουδάει. Εκεί μάλλον φαίνεται πως, πρέπει να κλονιστεί το άτομο με αλήθεια, (απογοητεύοντάς τον και όχι φιλοφρονώντας τον για τα προτερήματά του). Και αν και πάλι δεν έχει αποτέλεσμα, τουλάχιστον θα έχει ζήσει μία πλούσια σε εμπειρίες ζωή (έχοντας κάνει πολλές δραστηριότητες).

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

Οι πολλές δραστηριότητες, διευρύνουν την αποδοχή των όσων συμβαίνουν. Όσο πιο πολλά γνωρίζει και αποδέχεται κάποιος, τόσο πιο πολλά είναι σε θέση να αγαπήσει. Παύει να επικρίνει και να απορρίπτει ξένες προς αυτόν καταστάσεις και κατανοήσεις και ζει με μεγαλύτερη ειρήνη μέσα του.

6.5. Η αξία του υποσυνειδήτου μετά την αποταύτιση

Το υποσυνείδητο είναι απαραίτητο και δεν θα πρέπει να θεωρήσει κάποιος πως είναι ανεπιθύμητο. Όπως ένας προϊστάμενος αναθέτει τις καθημερινές βασικές διεργασίες στον υφιστάμενο, έτσι και το υποσυνείδητο υπηρετεί τον συνειδητό νου ο οποίος με την σειρά του, ιδανικά, υπηρετεί τον Υπερσυνείδητο. Ένας τέτοιος άνθρωπος (μέσα στην πληρότητά του), συνήθως δεν έχει προσωπικά προβλήματα να επιλύσει. Ούτε υλικής φύσεως αλλά ούτε του υποσυνειδήτου.

Ζητείτε πρώτον τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καί τήν δικαιοσύνην αὐτοῦ καί ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν (Ματθ. 6,33).

Έτσι, το υποσυνείδητο γίνεται το αισθητήριο ὄργανο της συνείδησης. Εκτιθέμενο δηλαδή, το υποσυνείδητο σε διάφορες καταστάσεις αντιδρά αναγνωριστικά, όπως αντιδρά ένα λαμπάκι στο καντράν του αυτοκινήτου. Το συνειδητό λαμβάνει αυτές τις ενδείξεις και έτσι ξέρει το πως αισθάνονται οι άνθρωποι οι οποίοι ακόμα υποφέρουν. Το άτομο αυτό αποκτά υψηλή ενσυναίσθηση, διόραση, συναίσθηση και κατανόηση. Βρίσκεται συχνά σε έμπνευση και γίνεται ο καταλληλότερος σύμβουλος. Μερικές

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

φορές οι συμβουλές του δεν καλύπτουν εγκεφαλικά τους ανθρώπους επειδή εστιάζει στο να ανεβάσει τον άλλο σε μία ανώτερη οπτική. Οι απόψεις του, όσο σκληρές και αν είναι, πάντα περιέχουν κατανόηση προς τον πόνο του συνανθρώπου.

Αυτά τα άτομα δεν μπορεί κάποιος να τα χρησιμοποιήσει για να “ανεβάσει” την επιχείρησή του, να κάνει μία εγκυρότατη έρευνα για μία ασθένεια ή για μία ερωτική σχέση. Όλες αυτές οι καταστάσεις είναι το μέσον για να εκφραστεί αυτό που έχει ο καθένας την τάση να εκφράζει.

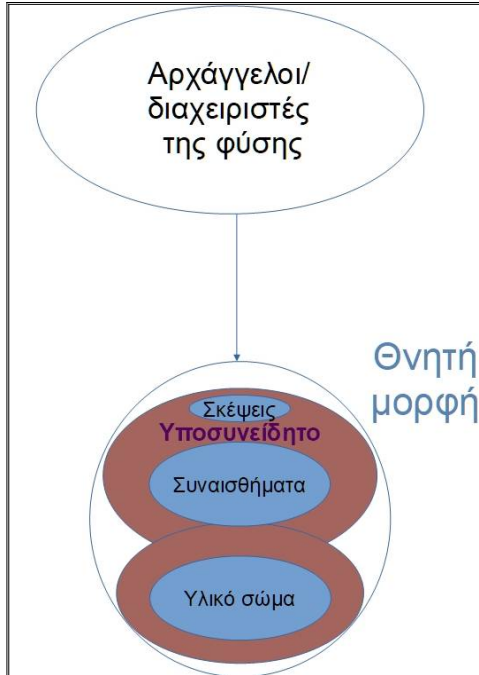
6.6. Ποια η αξία των ζώων στην εύρεση του Εαυτού

Τα ζώα βοηθούν πολύ στην έρευνα. Είναι πολύ ενδιαφέρον να παρατηρήσει κανείς (χωρίς κριτική ή συναισθηματικές επιρροές), έναν πίθηκο ή έναν σκύλο (δεμένο με τους ανθρώπους). Πρέπει ο ερευνητής να αναζητήσει τί δεν έχουν τα ζώα. Αυτό που λείπει στα ζώα, είναι καταρχήν το συνειδητό (ο Εαυτός).

Τα ζώα σαφώς και κατέχουν ένα σώμα, συναισθήματα και κάποιες λιγιστές σκέψεις (σε μορφή εικόνων ή καταστάσεων). Το υποσυνειδητό περιέχει έναν προγραμματισμό σταθερό σε όλη τους την ζωή, αφού δεν υπάρχει ο Εαυτός Ψυχή (ή το συνειδητό) για να μπορέσει να παρέμβει.

Ο μόνος ο οποίος μπορεί να παρέμβει είναι ο άνθρωπος, ο οποίος (ώς εαυτός ή και σαν μικρός θεός) μπορεί και παρεμβαίνει στον προγραμματισμό του δικού του, του υποσυνειδητού ενός άλλου ανθρώπου ή ζώου.

**Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή
αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.**



Σχήμα 13. Η εσωτερική δομή των ζώων.

*Ψάξτε στα ζώα ποιος λείπει... και θα βρείτε τον Εαυτό σας.
(Παπαϊωάννου, 2021)*

6.7. Η αξία της αρχαίας μυθοπλασίας

Τα βήματα της αυτοπαιδαγωγησης έχουν δοθεί εδώ και αιώνες. Οι άθλοι του Ηρακλή μαρτυρούν κρυφά τα βήματα που επέρχονται κατά την διάρκεια της αυτοβελτίωσης. Δεν μπορεί κανένας να προχωρήσει σε έναν επόμενο άθλο εάν πρώτα δεν έχει κερδίσει τον προηγούμενο. Τα βήματα αποκαλύπτονται παρακάτω:

6.7.1. Ο Λέων της Νεμέας.

Ο κάθε άνθρωπος οφείλει στον εαυτό του, να κάνει ορθή αξιολόγηση του τί είναι θυμός και τι προσφέρει στην ζωή του. Ο θυμός σαν ρόλος είναι χρήσιμος, αλλά σαν συναίσθημα είναι άκρως καταστροφικός.

Ο Λέων της Νεμέας συμβολίζει την οργή και τον θυμό. Αλλά αυτή η πληροφορία δεν πρέπει να προσπεραστεί βιαστικά. Συνιστώ ο αναγνώστης, όπως φαντάζεται εκατοντάδες σκηνές μέσα στην φαντασία του, έτσι και τώρα να φανταστεί αρκετές φορές ότι βρίσκεται ο ίδιος μέσα σε μία ζούγκλα και πνίγει το λιοντάρι.

Μετά από κάθε θυμό και οργή θα πρέπει να γίνει ένας απολογισμός των αιτιών που οδήγησαν στον θυμό και την οργή, χωρίς προσπάθεια καταπίεσης ή λογοκρισίας του εαυτού του. Συν τω χρόνω (και με την Θεία αγάπη) θα δοθούν οι απαντήσεις, αφού πρώτα πιστέψει ο ερευνητής ότι αυτό είναι που πραγματικά θέλει. Η λύση όμως δεν είναι η απομάκρυνση από τους ανθρώπους. Οι άλλοι είναι χρήσιμοι και θα επιδοκιμάσουν τον θυμό. Θα βοηθήσουν στο να εκτιμήσει ο ερευνητής το “πότε βγαίνει το

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

λιοντάρι από την σπηλιά”. Όταν φτάσει το άτομο σε σημείο να μην θυμώνει (ακόμα και εάν κάποιος τον βλάψει σωματικά), τότε είναι ένα καλό σημάδι ότι προχωράει προς τον δεύτερο άθλο.

6.7.2. Η Λερναία ύδρα.

Η Λερναία ύδρα συμβολίζει τις ανεξέλεγκτες επιθυμίες. Τα πολλά κεφάλια συμβολίζουν τα πολλά είδη των επιθυμιών. Η αθάνατη κεφαλή θάβεται στην κεντρική οδό όπου είναι η οδός της επιστροφής του “Ασώτου”. Το έλος συμβολίζει το υποσυνείδητο της προσωπικότητας και ο Ηρακλής είναι ο μόνιμος Εαυτός. Οι φλεγόμενες δάδες είναι οι ορθές σκέψεις που το χαρακτηριστικό τους είναι το πυρ της συνείδησης και της γνώσης (και όχι ανόητες επιβολές). Κάθε φορά που ικανοποιείται ή καταπιέζεται μία επιθυμία, γεννιούνται άλλες δύο. Ο μόνος τρόπος για να ξεφορτωθεί το άτομο τις ανεξέλεγκτες επιθυμίες είναι να τις κάψει από την ρίζα, μέσω ορθού λογισμού. Βέβαια αυτό δεν είναι εύκολο να το κάνει κάποιος μόνος του. Χρειάζεται την βοήθεια του Ιόλαου ο οποίος συμβολίζει είτε την εσωτερική μας έμπνευση είτε την εξωτερική παρέμβαση ενός επαγγελματία (ο οποίος θα γίνει η φωνή της συνείδησής του). Ασφαλώς τα αγαθά και τα αντικείμενα τα οποία είναι απαραίτητα στην καθημερινότητά μας δεν προσμετρούνται στις ανεξέλεγκτες επιθυμίες. Εδώ πρέπει ο ερευνητής να κάνει έναν απολογισμό όλων όσων είναι ικανός να υποπέσει προκειμένου να ικανοποιήσει μία επιθυμία. Μπορεί να πει ψέμματα, να κλέψει ή και να σκοτώσει. Επίσης, πρέπει να

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

γίνει η αξιολόγηση της ‘φύσης’ των επιθυμιών, εκτίμηση της θέσης τους μέσα στην πραγματικότητα και η προσφορά τους στην περίπτωση που εκπληρωθούν.

Για να αποτυπωθούν αυτές οι πληροφορίες, είναι και εδώ χρήσιμο, να δημιουργήσει ο ερευνητής μία αναπαράσταση εσωτερικά, όπου ο Ηρακλής κόβει και καίει τα κεφάλια της Λερναίας Ύδρας. Μετά από αυτό δεν θα μπορεί ξανά να ισχυριστεί ότι έχει ανάγκη ένα πανάκριβο πχ. κινητό τηλέφωνο, σκαρφιζόμενος τόσα ψέμματα.

7.7.3. Ο Ερμάνθιος Κάπρος

Ο Ερμάνθιος Κάπρος και ο Ταύρος της Κρήτης συμβολίζουν τις ασυνείδητες πράξεις του ατόμου υπό την επήρεια του θυμού, των σωματικών αναγκών ή του ενθουσιώδους παραλογισμού. Είναι το λεγόμενο ασυνείδητο για κάποιες θεωρίες της ψυχολογίας. Αυτές οι συμπεριφορές θα πρέπει να “συλληφθούν”, από το άτομο (με σεβασμό και αποδοχή προς αυτές) προκειμένου να θεραπευτούν. Εάν με τον καιρό εξαλειφθεί ο θυμός και οι επιθυμίες· τότε η λογική θα αποκτήσει μεγαλύτερο μέρος του ημερήσιου χρόνου του ατόμου.

6.7.4. Κερνίτιδα Έλαφος.

Αυτό το όμορφο ελάφι είναι τόσο επικίνδυνο όσο ο Λέων της Νεμέας και η Λερναία Ύδρα. Το ελάφι αυτό συμβολίζει τον εγωισμό του ανθρώπου, τα κέρατά του την χωριστικότητα και την διπολικότητα. Ο Εγωισμός δεν είναι δυνατόν να θανατωθεί και θα

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

πρέπει να “συλληφθεί” επίσης όπως και με τα δύο προηγούμενα ζώα και να γίνει κτήμα και μέσο έκφρασης του μόνιμου Εαυτού.

7.7.5. Στυμφαλίδες Όρνιθες

Οι Στυμφαλίδες όρνιθες συμβολίζουν όλες τις εξωτερικές καταστάσεις που κατατρώνε τον άνθρωπο. Σκοπός είναι να αξιολογηθεί κάθε περίπτωση και να βιωθεί χωρίς φόβο και τρόμο. Τότε οι εξωτερικές καταστάσεις θα μετατραπούν σε αβλαβείς συνθήκες. Παύουν να έχουν επίδραση στα συναισθήματα του ατόμου δυσκολεύοντας την ζωή του.

Πρέπει να ψάξει μέσα στο υποσυνείδητό του, τις συνάψεις εκείνες που τον οδηγούν στην παρερμηνεία των καταστάσεων και την δημιουργία φόβου προς αυτές. Σύμμαχός του είναι είτε η ίδια του η συνείδηση (όταν πλέον θα έχει αφιερώσει χρόνια μελέτης και κατανόησης της ανθρώπινης ψυχοσύνθεσης).

6.7.6. Στάβλοι του Αυγείου

Ο καθαρισμός των στάβλων συμβολίζει τον καθαρισμό του υποσυνείδητου (μέσω της υψηλής ροής των ρευμάτων των δύο ποταμών). Οι άνθρωποι συνήθως παλεύουν με τα σκουπίδια που έχει μαζέψει το υποσυνείδητό τους, διότι δεν έχουν την δύναμη να τα ξεφορτωθούν. Οι λόγοι είναι δύο. Ο ένας είναι ότι αισθάνονται αδύναμοι μπροστά στις επιβολές του υποσυνειδήτου και ο άλλος είναι πως τις περισσότερες φορές είναι εξαρτημένοι και προσκολλημένοι στα πάθη και τα λάθη τους. Αυτό που

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

παρατηρείται επίσης είναι το εξής. Όπως και με το παράδειγμα της λάμπας (το οποίο θα αναφερθεί παρακάτω), έτσι και εδώ, η λύση είναι η έξοδος του ατόμου από το υποσυνείδητο (αποταύτιση) και η δημιουργία μίας ροής (υψηλότερο ρεύμα) η οποία θα το διαπεράσει και θα το “ξεπλύνει”. Ο μέσος άνθρωπος όμως εγκλωβισμένος στις ακαθαρσίες του, σέρνει τις βρωμίες κρύβοντάς τες σε γωνίες τις οποίες τον εξυπηρετούν προσωρινά (αποφυγή και αναβλητικότητα).

6.7.7. Οι αμαζόνες

Οι αμαζόνες ήταν πολεμοχαρείς γυναίκες και συμβολίζουν τον θνητό μας εαυτό. Ο Ηρακλής (μόνιμος Εαυτός) τις σκοτώνει και παίρνει την ζώνη, δηλαδή τον απόλυτο έλεγχο του σώματος. Για να γίνει αυτή η εργασία θα πρέπει το άτομο να έχει αλλάξει την οπτική που βλέπει τα πράγματα και να προσδιορίσει τον εαυτό του ως τον μόνιμο Εαυτό και όχι σαν μία μορφή μέσα στον κόσμο. Είναι ο καθρεπτισμός που περιγράφεται στο κεφάλαιο 6.1. (Σχήμα 9).

6.7.8. Συμπεράσματα επί των άθλων.

Μέσα από την μελέτη των άθλων, αυτό που αποκύπτει είναι ότι η εργασία που οφείλει να κάνει το άτομο είναι αρκετά χρονοβόρα (αφού πρώτα συνειδητοποιήσει το ποιος είναι). Το λάθος είναι ότι όσο είναι νέοι οι άνθρωποι, η ανεμελιά τους κυριεύει (Ερυμάνθιος Κάπρος). Αργότερα φτάνουν σε μία ηλικία όπου, το υποσυνείδητο έχει γεμίσει εντολές και σκουπίδια που αλληλοκαταπιέζονται

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

(Στάβλοι του Αυγείου), και ο εγωισμός έχει πάρει μεγάλη εξουσία επάνω τους. Έτσι, πέφτουν σε κατάθλιψη, μην έχοντας τη δύναμη και τη γνώση του τι να κάνουν. Παραδομένοι πλέον, και προσπαθώντας να μην προκαλέσουν τον θυμό τους (Λέων της Νεμέας), προσπαθούν να ικανοποιήσουν τις ατελείωτες επιθυμίες (Λερναία Ύδρα). Και όταν έρθει η ώρα της αναχώρησης, ζητάνε από τον Θεό άλλο λίγο χρόνο... Οι άθλοι περιέχουν πολλούς ακόμα συμβολισμούς τους οποίους πρέπει να ανακαλύψει το άτομο. Επίσης οι επόμενοι άθλοι δεν θα αναλυθούν διότι είναι πέρα της κοινής κατανόησης.

7. Αναγκαιότητα της έρευνας

Αυτή η έρευνα, είναι η πιο σημαντική έρευνα που δύναται να κάνει ο άνθρωπος στη ζωή του. Μπορεί όμως ο άνθρωπος να αντιληφθεί την σημαντικότητά της και να της δώσει την προτεραιότητα που πρέπει;

Δεν μπορεί να βοηθήσει κανένας ένα άτομο που αντιμετωπίζει δυσκολίες θυμού, θλίψης, οργής, ανικανοποίητων συναισθημάτων, ζωωδών ενστίκτων, και πολλά άλλα. Ακόμα και ένας ψυχολόγος, ψυχίατρος, δάσκαλος, γονέας κλπ, είναι ένας άνθρωπος “έξω” από το άτομο αυτό. Οι συμβουλές ομοιάζουν με εικόνες τηλεοπτικής εκπομπής, την οποία συλλαμβάνουν οι οφθαλμοί και η ακουστική οδός. Υπόκειται στην ευχέρεια του ατόμου, το πως θα εκλάβει τα όσα βλέπει και ακούει. Εάν, η αντίληψή του είναι χαμηλή, δεν θα μπορέσει να καταλάβει τι

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

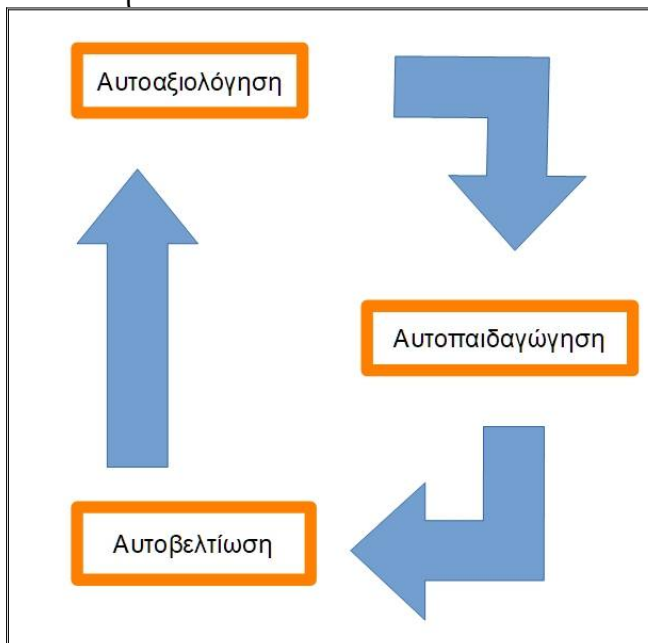
εννοούν οι άλλοι. Ακόμα και αυτό το σύγγραμμα στα μάτια ενός ψυχολόγου θα φανεί να έχει μία λογική εξέλιξη και αξία, αλλά στα μάτια ενός απαίδευτου ή ενός φανατικού, θα φανεί να έχει είτε αδιάφορο, είτε αιρετικό χαρακτήρα.

Γι' αυτό και κατέληξα να πραγματοποιήσω αυτή την έρευνα. Ο κόσμος που βλέπουμε έξω μας είναι το αποτέλεσμα του κόσμου που καλλιεργήσαμε μέσα μας. Και όπως όλοι, έτσι και εγώ ήθελα να αλλάξω τον κόσμο. Αργότερα κατάλαβα ότι για να αλλάξει ο κόσμος, θα πρέπει να αλλάξω εγώ. Και όταν άλλαξα, άλλαξε και ο κόσμος. Γι' αυτό και τέτοιου είδους έρευνες είναι οι μόνες που έχουν αξία για μένα. Και ειδικά όταν τις δημιουργώ εγώ. Γιατί ο καλύτερος τρόπος για να μάθεις, είναι να διδάξεις.

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

8. Ερευνητικά ερωτήματα.

Για να φτάσει ένα άτομο να αποδεσμευτεί από τον αυτοπροσδιορισμό του ως ένα σώμα που ελέγχεται από συναισθήματα και σκέψεις, πρέπει να κάνει διαρκώς την παρακάτω κυκλική διαδικασία:



Σχήμα 8. Συνεχής κυκλική εργασία.

Αν μετά από την αυτοαξιολόγηση δεν προχωρήσει στην αυτοπαιδαγώγηση, τότε λείπει η διάθεση για ουσιαστική εργασία πάνω στον εαυτό. Εάν μετά την αυτοπαιδαγώγηση δεν συμβεί η αυτοβελτίωση τότε δεν εκτέθηκε ο εαυτός στις κατάλληλες

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

πληροφορίες. Και τέλος, εάν μετά την αυτοβελτίωση δεν γίνει αυτοαξιολόγηση, τότε πολύ πιθανόν να τυφλωθεί το άτομο από έπαρση, ναρκισσισμό και εγωισμό. Και αυτό γιατί εάν το άτομο νιώσει ότι βελτιώθηκε αλλά δεν κάνει επαναξιολόγηση, θα βυθιστεί σε ψευδαισθήσεις.

Αυτή η διαδικασία είναι τόσο μακρόχρονη, που ελάχιστοι είναι αυτοί οι οποίοι θα μπορέσουν να την ολοκληρώσουν μέχρι το τέλος της παρούσας ζωής τους.

Τα επόμενα σημαντικά ερωτήματα είναι τα εξής:

- Στην αυτοαξιολόγηση, ποιός αξιολογεί και ποιός αξιολογείται; -
 - Στην αυτοπαιδαγωγή, ποιός παιδαγωγεί και ποιός παιδαγωγείται; -
- Στην αυτοβελτίωση, ποιός βελτιώνει και ποιός βελτιώνεται; -

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

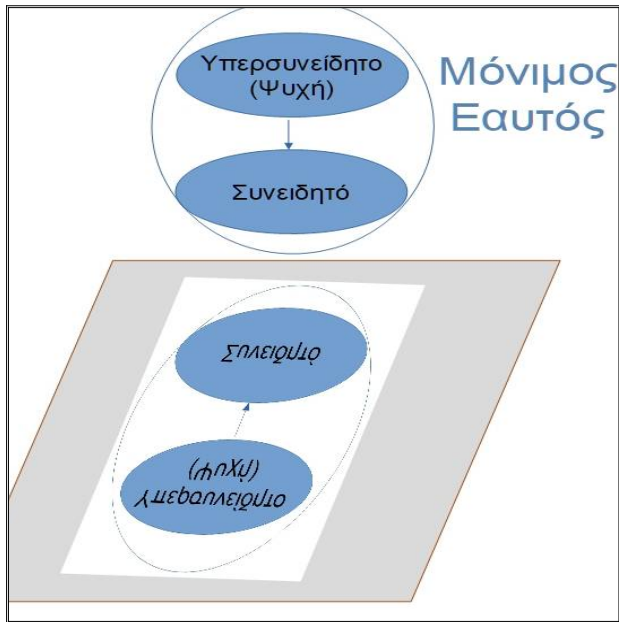
8.1. Στην αυτοαξιολόγηση, ποιός αξιολογεί και ποιός αξιολογείται;

Μία από τις πιο σημαντικές εργασίες είναι, ο ερευνητής να αναλογίζεται τα βράδια τα εξής:

- *Τι είπα που δεν έπρεπε να πω;*
- *Τι δεν είπα που έπρεπε να πω;*
- *Τι έκανα που δεν έπρεπε να κάνω;*
- *Τι δεν έκανα που έπρεπε να κάνω; (Αττεσλής, 1980)*

Για να ξεκινήσει σωστά η διαδικασία αυτή, το άτομο πρέπει να έχει επίγνωση του Μόνιμου Εαυτού του. Έπειτα, θα πρέπει να γνωρίζει ότι δεν χρειάζεται να επικρίνει ούτε να καταπιέζει καμία από τις σκέψεις, τα συναισθήματα και τις πράξεις του. Μέσα από την παραπάνω διαδικασία (Σχήμα 8), συν τω χρόνω, η μόνιμη προσωπικότητα θα καθρεπτιστεί μέσα στην θνητή (Σχήμα 9). Ουσιαστικά ο μεταβαλλόμενος εαυτός είναι μία ψευδαίσθηση εαυτού από τον οποίο τροφοδοτείται ο εγωισμός (ο οποίος είναι και αυτός ψευδαίσθηση). Βέβαια, επειδή αυτή η διαδικασία χρειάζεται αρκετό χρόνο, κάθε φορά που στο ενδιάμεσο αντιληφθεί το άτομο ότι παραφέρεται, καλό είναι να διακόπτει την συμπεριφορά αυτή.

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος



Σχήμα 9. Καθρέφτισμα της Ψυχής στην θνητή υπόσταση.

Το άτομο το οποίο, αντιλαμβάνεται τον εαυτό του ως μία νοήμουσα οντότητα, που “διαθέτει” ένα υλικό σώμα. Χρησιμοποιεί το σώμα του ως και είναι μία απλή μαριονέτα, που καλείται (και υποχρεούται) να παίζει ρόλους κατάλληλους για τις εκάστοτε καταστάσεις και περιστάσεις. Πλέον δεν θα βγαίνουν αυθόρμητα οι συμπεριφορές του (μέσα από το συναίσθημα) αλλά δεν θα μείνει και άπραγος (αν και ελεύθερος από τις επιβολές αυτές). Τα συναισθήματα και οι σκέψεις πλέον, επιτελούν περισσότερο την λειτουργία του αισθητήριου οργάνου, χωρίς αυτά να μπορούν να “χειριστούν” το άτομο.

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

Μία προσωπικότητα η οποία υποφέρει από τα συναισθήματά της και τις σκέψεις της, δεν θα μπορέσει να απαλλαχθεί από αυτά εάν δεν γνωρίσει τον πραγματικό της Εαυτό, και μέσω αυτού να κάνει την αυτοαξιολόγηση και αυτοπαιδαγώγηση.

Είναι σαν μία λάμπα πυρακτώσεως να κατηγορείται επειδή το φως της είναι σκοτεινό. Το φως το ίδιο, στην περίπτωση αυτή, δεν μπορεί να αυτοεπιβληθεί στην έκφρασή του προκειμένου να λάμψει με διαφορετικό τρόπο. Ούτε η λάμπα θα αλλάξει τα υλικά της. Αφού αιτία, δεν είναι η λάμπα, αλλά η χαμηλή τάση που δέχεται. Ο Μόνιμος Εαυτός είναι το ρεύμα που διαρρέει την λάμπα (σώμα) και από το ρεύμα εξαρτάται η φωτεινότητα (έκφραση).

Στην περίπτωση του ανθρώπου τώρα, εάν υπάρχουν συγκεκριμένες αναπηρίες, δεν θα μπορέσει να εκφράσει πλήρως τον μόνιμο Εαυτό του στα μάτια των άλλων. Το ίδιο συμβαίνει και τα πρώτα χρόνια της ζωής του ανθρώπου, όπου χρειάζεται ένας χρόνος προετοιμασίας του σώματος (η λεγόμενη παιδική ηλικία).

Έτσι, επιστρέφοντας στο αρχικό ερώτημα, η αξιολόγηση γίνεται από το συνειδητό μέρος του Μόνιμου Εαυτού, πάνω στο υποσυνείδητο με κριτήρια αξιολόγησης τα οποία αντλούνται από το Υπερσυνείδητο (μέσα από μία διαισθητική κατάσταση). Εάν ο συνειδητός Εαυτός δεν έχει επαφή με το Υπερσυνείδητο, δεν θα μπορέσει να αξιολογήσει σωστά το υποσυνείδητο, αλλά ούτε θα γνωρίζει ποιος είναι ο τέλειος ρόλος για να υποδυθεί στο εδώ και τώρα (σοφή συμπεριφορά εξαρτώμενη από τις δοθείσες

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

συνθήκες), αφού εργαλείο του είναι μόνο η παρατήρηση. Έτσι θα θεωρεί ότι όλα τα κάνει σωστά (αφού τίποτα μέσα του δεν θα μπορεί να του πει, τι είναι λάθος). Το μόνο πράγμα που θα βλέπει ως λάθος θα είναι αυτό το οποίο θίγει τα συμφέροντά του μέσα από σχετικές συνθήκες.

8.2. Στην αυτοπαιδαγώγηση, ποιός παιδαγωγεί και ποιός παιδαγωγείται;

Φαινομενικά, αυτός που παιδαγωγεί είναι ο Συνειδητός Εαυτός και αυτός που παιδαγωγείται είναι το υποσυνείδητο. Αλλά επί της ουσίας, ο συνειδητός Εαυτός είναι το μέσον και όχι η πηγή. Στην καλύτερη έκφρασή του, το συνειδητό θα γίνει ο εργάτης που εξυπηρετεί τον Υπερσυνείδητο Εαυτό. Διότι, ο συνειδητός Εαυτός δεν μπορεί να γνωρίζει ποια είναι η κατάλληλη μέθοδος διαπαιδαγώγησης την κατάλληλη στιγμή. Οι συγκυρίες που είτε βοηθούν είτε δυσκολεύουν την αυτοπαιδαγώγηση εξαρτώνται από την συγκεκριμένη κατάσταση του υποσυνειδήτου (την νοητική, συναισθηματική και υλική κατάσταση του ατόμου την κάθε στιγμή).

Ο μόνος που μπορεί να καταστρατηγήσει τις εκάστοτε συνθήκες προς όφελος της προσωπικότητας είναι το Υπερσυνείδητο.

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

8.3. Στην αυτοβελτίωση, ποιός βελτιώνει και ποιός βελτιώνεται;

Κανένα μέρος του μόνιμου Εαυτού δεν βελτιώνει κανέναν. Αυτός που βελτιώνει είναι η ζώσα Λογική ΕΑΥΤΟΣ (Πνεύμα). Αυτοί που βελτιώνονται είναι, ο Μόνιμος Εαυτός με τα επιμέρους μέρη του αλλά και το υποσυνείδητο. Δηλαδή, το συνειδητό αποκτά καλύτερη συνεργασία με το Υπερσυνείδητο και ενδυναμώνεται μέσα από την απόκτηση εμπειρίας. Αποκτά πιο ζωνρή παρουσία μέσα στην παρούσα στιγμή και με μεγαλύτερη διάρκεια μέσα στην ημέρα. Το Υπερσυνείδητο αποκτά μεγαλύτερη ικανότητα έκφρασης της διαίσθησης, της ενόρασης και της ενσυναίσθησης με μεγαλύτερη επίδραση στο συνειδητό. Το υποσυνείδητο επίσης καθαρίζεται από σκουπίδια όπως οι έμμονες ιδέες, παράλογες επιθυμίες, ισχυρές επιβολές, νευρωτικές αντιδράσεις κ.ά.

Μέσα από αυτήν την συνειδησιακή κατάσταση ξαφνικά η ανθρώπινη μορφή (απελευθερωμένη από τον εγωισμό της και αντανακλώντας την ανώτερη αυτή κατάσταση), μεταμορφώνεται. Δεν χρειάζεται πλέον να καταστείλει καμία συμπεριφορά του, αφού η συμπεριφορά πλέον ελέγχεται από εσωτερική σοφία. Τα λόγια αυτού του ανθρώπου πάντα θα φέρνουν ειρήνη και εάν κάποιος παρανοήσει τις κουβέντες του, πάντα αυτός ξέρει ποια είναι η κατάλληλη στιγμή για να επικοινωνήσει μαζί του. Βρίσκεται πολύ συχνά σε κατάσταση έμπνευσης, είτε για να συμβουλευθεί, είτε για να βρει μία βλάβη, να κάνει μία επιλογή, να γράψει ένα ποίημα, ένα τραγούδι ή να ζωγραφίσει. Ξέρει ότι

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

πάντα θα φανερώνονται (ως δια μαγείας) τα χρήματα που χρειάζεται για το επόμενο του βήμα (το οποίο δεν είναι αυθαίρετα σχεδιασμένο). Έχει μεγάλη εμπιστοσύνη στο Θείο σχέδιο και ακούει διαισθητικά ποιες θα πρέπει να είναι οι πράξεις του. Είναι έτοιμος πλέον να κάνει ταξίδια μέσα του και να θυμηθεί στιγμές ακόμα και της βρεφικής του ηλικίας. Με μία άλλη μορφή αναμνήσεων (κοντότερα σε μία κατάσταση οικειότητας) θα θυμηθεί καταστάσεις και τόπους πριν της ζωής αυτής. Η τέλεια κατάσταση που μπορεί να βρεθεί ένας άνθρωπος είναι να εκφράζει ταυτόχρονα και τις τρεις καταστάσεις του (υποσυνείδητο, συνειδητό και Υπερσυνείδητο).

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

9. Συμπεράσματα

Τελικά, μέσα από την εσωτερική διαδρομή του ατόμου, τα σχήματα της εσωτερικής δομής αλλάζουν. Είναι ωφέλιμο να αναλύεται όλο το εσωτερικό ταξίδι και όχι να δίνεται κατευθείαν η πλήρης κατανόηση του ερευνητή. Γι' αυτό και τα αρχικά σχήματα αυτής της εργασίας θα παραμείνουν όπως είναι, ελπίζοντας να μοιραστεί ο αναγνώστης το ταξίδι αυτό.



Σχήμα 14. Η καλύτερη κατανόηση του ΕΑΥΤΟΥ.

Ο άνθρωπος τελικά θα οδηγηθεί στην συνειδητοποίηση και συμπέρασμα ότι είναι μία πνευματική οντότητα, που ήρθε για να επισκευάσει το υποσυνειδητό. Η μορφή αυτή που διαθέτει στην παρούσα ζωή είναι απόρροια του υποσυνειδητού, γι' αυτό και είναι ατελής. Ακόμα και αυτός ο κόσμος (ο πλανήτης γη) είναι

Παπαϊωάννου Κων. Ευάγγελος

απόρροια του υποσυνειδήτου μίας μεγαλύτερης συνειδητότητας. Η ύπαρξη του πλανήτη και όσων υπάρχουν πάνω του είναι αποτέλεσμα της ανάμνησής τους. Για όλα όσα υπάρχουν, η ύπαρξή τους βασίζεται στην ύπαρξη που είχαν την προηγούμενη στιγμή. Ο πλανήτης είναι αποτέλεσμα μίας προηγούμενης ανάμνησης, όπως και τα κύτταρα τα οποία ανανεώνονται με βάση την μνήμη και κατάσταση της προηγούμενής τους ύπαρξης.

“Ζώ επειδή διατηρώ την ανάμνηση του Εαυτού μου.”

(Παπαϊωάννου, 2021)

Το υποσυνείδητο (σαν μία οντότητα με την δική της υπόσταση και προγραμματισμό) νομίζει και πιστεύει ότι είναι ένα αποσπασμένο μέρος από τον υπόλοιπο εαυτό (τον οποίο φτάνει σε σημείο να αγνοεί). Ο άνθρωπος λαμβάνοντας αυτή τη μορφή, επισκέπτεται την κατάσταση αυτή ξεχνώντας την ολότητά του, και προσπαθεί με αφανή τρόπο να φωτίσει τον υπό-κόσμο αυτό, του υποσυνειδήτου. Σκοπός είναι να συνειδητοποιήσει ο άνθρωπος την αποστολή αυτή και τίποτε άλλο, αφού το ταξίδι του ασώτου Υιού είναι ήδη προσχεδιασμένο.

“Ο κάθε άνθρωπος είναι ελεύθερος να τον κάνουν ότι θέλουν· τα συναισθήματα, οι πεποιθήσεις του, οι εθισμοί και οι ορμές του.

*Ο άνθρωπος είναι ελεύθερος να απολαύσει την σκλαβιά του
και να την υπερασπιστεί μέχρι θανάτου.*

Τότε ίσως καταλάβει και το ψέμα που ζούσε.”

(Παπαϊωάννου, 2021)

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

Γιαυτό και ο Ιησούς Χριστός δέχθηκε να βασανιστεί και να σταυρωθεί. Διότι, αυτός ο κόσμος από τον οποίο αποχώρησε, είναι ένας υπό- κόσμος της αληθινής ζωής. Είμαστε κατακτητές και διεκδικητές μίας ψευδαίσθησης.

“Σας τον χαρίζω τον κόσμο αυτό Κύριοι!

Απολαύστε την σκλαβιά σας!

Εγώ ήρθα μόνο για να σας πω την αλήθεια, και εσείς με διώξατε!

*Για όσους με πίστεψαν· έχω ετοιμάσει τόπω φωτεινό, τόπω
χλοερώ και τόπω αναμύζεως!” (Παπαϊωάννου, 2021)*

Ο πλήρης άνθρωπος λειτουργεί και με τις τρεις υποστάσεις του ταυτόχρονα (υποσυνείδητο, συνειδητό και Υπερσυνείδητο). Όμως για να το πετύχει αυτό χρειάζεται συνειδητή εργασία. Η προετοιμασία του ατόμου είναι απαραίτητη προκειμένου να μπορέσει να αυτοπαιδαγωγηθεί. Ειδαλιώς δεν θα γνωρίζει το ποιος παιδαγωγεί ποιον, και η παιδαγώγηση θα κατευθύνεται στο πουθενά.

10. Επίλογος

Στόχος αυτής της έρευνας ήταν η αυτοβελτίωση μέσα από την αυτοπαιδαγώγηση και την αυτοαξιολόγηση. Απαραίτητη ήταν επίσης και η ανακάλυψη της εσωτερικής δομής του ατόμου. Τελικά δόθηκαν αρκετές παιδαγωγικές πληροφορίες οι οποίες προστατεύουν τον αναγνώστη από έπαρση και ναρκισσισμό και δόθηκαν στοιχεία από την μετέπειτα πορεία του ανθρώπου έτσι ώστε και ο ίδιος να αναγνωρίσει τον μονόδρομο αυτό.

Η μέθοδος που ακολουθήθηκε είναι η βιβλιογραφική ανασκόπηση. Αρχικά δόθηκαν λίγα σχήματα για την εισαγωγή του αναγνώστη στην δομή του Εαυτού ώσπου τελικά αποκαλύπτεται η πλήρης δομή του.

Η παρούσα εργασία μπορεί να προετοιμάσει το άτομο στην αυτογνωσία (Εαυτογνωριμία) και σε δεύτερο χρόνο μπορεί να τον οδηγήσει στην αυτοβελτίωση.

Αυτή η εργασία είναι αποτέλεσμα έμπνευσης και εσωτερικής ανακάλυψης. Επιδοκιμάζει το θάρρος και την θέληση και δίνεται η δυνατότητα στον αναγνώστη να κάνει την αυτοπαιδαγώγησή του σε μεγάλο βαθμό και στοχευμένα. Μιλώντας γενικευμένα, μπορεί να επηρεαστεί το υποσυνείδητο των ανθρώπων αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι θα τους κάνει ποιοτικότερους ανθρώπους, διότι το μόνο που θα αλλάζει είναι ο προγραμματισμός της επιφανειακής τους συμπεριφοράς και όχι η συνειδητότητά τους. Επίσης, μιλώντας γενικά σε κάποιον, μπορεί να θεωρήσει ότι αυτές οι πληροφορίες απευθύνονται σε κάποιον άλλο. Μπορεί

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

ακόμα να πιστέψει πως τώρα έχει το δικαίωμα να κρίνει τους άλλους, αφού κατέχει κάποια γνώση και είναι μάλλον ειδικός. Επίσης, ο προγραμματισμός του υποσυνειδήτου δεν εγγυάται την αλλαγή συμπεριφοράς, μιας και οι άνθρωποι εξαρτώνται από ανεξέλεγκτες αλλαγές στην διάθεσή τους.

Τελικά, η αυτοβελτίωση δεν είναι εύκολο να επιτευχθεί, και η αυτοαξιολόγηση δεν είναι από μόνη της αρκετή. Η αυτοπαιδαγώγηση είναι αρκετά μακρόχρονη αλλά και επίπονη πολλές φορές (αν το άτομο δεν την προσεγγίσει με ενθουσιώδη διάθεση). Σίγουρα όμως ο ερευνητής θα νιώσει μεγάλη χαρά όταν θα συνειδητοποιήσει πως έχει διευρυνθεί η αντίληψή του και έχει μειωθεί η επίδραση που έχουν τα συναισθήματα στην συμπεριφορά του.

11. Βιβλιογραφία

1. Αττεσλής, Σ. (2003). *Η εσωτερική διδασκαλία*. Λευκωσία: Εκδόσεις Αττεσλή
2. Αττεσλής, Σ. (2009). *Τζόσουα Ιμμάνουελ Ο Χριστός. (Η Ζωή Του επί της Γής και η Διδασκαλία Του)*. Λευκωσία: Εκδόσεις Αττεσλή
3. Αττεσλής, Σ. (2016). *Το Σύμβολον της Ζωής*. Λευκωσία: Εκδόσεις Αττεσλή
4. *Η Αγία Γραφή*. Αθήνα: Εκδόσεις Ελληνική βιβλική εταιρία
5. *Η καινή διαθήκη (Το πρωτότυπον κείμενον)*. Αθήνα: Εκδόσεις Σαΐτης
6. Μουστάκης, Β. (2002). *Οι βίοι των Αγίων*. Αθήνα: Εκδόσεις Παπαδημητρίου
7. Παπαϊωάννου, Ε. (2019) *Η εσωτερική οδός της αληθινής ελευθερίας*. Αυτοέκδοση, E-book: *Amazon.com*
8. Πατλακούτζα, Μ. (2015). *Άγιος Παΐσιος ο αγιορείτης (Βιογραφία, θαύματα, προφητείες)*. Αθήνα: Εκδόσεις ΕΞΗ
9. Byrne, R. (2007). *Το μυστικό*. Αθήνα: Εκδόσεις Α. Α. Λιβάνη
10. Coelho, P (2013). *Ο αλχημιστής*. Αθήνα: Εκδόσεις Α. Α. Λιβάνη
11. D'Anna, E. (2012). *Η σχολή των Θεών*. Αθήνα: Εκδόσεις Διόπτρα
12. D'Anna, E. (2017). *Η τεχνολογία του Dreamer*. Αθήνα: Ελφιλ
13. Fromm, E. (2017). *Ο φόβος μπροστά στην ελευθερία*. Αθήνα: Εκδόσεις Διόπτρα
14. Haanel Ch. F. (2008). *Το κλειδί της ζωής*. Αθήνα: Εκδόσεις Κίνητρο
15. Lao, Tzu (1996). *Το βιβλίο του Λόγου και της Φύσης*. Αθήνα: Εκδόσεις Σμιλή

Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.

16. Millman, D. (1992). *Ο δρόμος του ειρηνικού πολεμιστή*. Αθήνα: Εκδόσεις Έσοπτρον
17. Millman, D. (1995). *Το μυστικό ταξίδι του ειρηνικού πολεμιστή*. Αθήνα: Εκδόσεις Έσοπτρον
18. Millman, D. (2018). *Η κρυφή σχολή*. Αθήνα: Εκδόσεις Key Books
19. Millman, D. (2006). *Τα ταξίδια του Σωκράτη*. Αθήνα: Εκδόσεις Έσοπτρον
20. Strelecky, J. (2013). *Το καφενείο στην άκρη του κόσμου*. Αθήνα: Εκδόσεις Γνώση
21. Strelecky, J. (2016). *Το καφενείο στην άκρη του κόσμου: Η επιστροφή*. Αθήνα: Εκδόσεις Γνώση
22. Tolle, E. (2008). *Για μια νέα ζωή*. Αθήνα: Εκδόσεις Α. Α. Λιβάνη
23. Tolle, E. (2005). *Η δύναμη του τώρα*. Αθήνα: Εκδόσεις Η Δυναμική της Επιτυχίας
24. Walsch, N. D. (1998). *Συζήτηση με τον Θεό 1*. Αθήνα: Εκδόσεις Η Δυναμική της Επιτυχίας
25. Walsch, N. D. (1998). *Συζήτηση με τον Θεό 2*. Αθήνα: Εκδόσεις Η Δυναμική της Επιτυχίας
26. Walsch, N. D. (1999). *Συζήτηση με τον Θεό 3*. Αθήνα: Εκδόσεις Η Δυναμική της Επιτυχίας
27. Walsch, N. D. (2017). *Συζήτηση με τον Θεό 4*. Ηνωμένες Πολιτείες: Εκδόσεις Rainbow Ridge Books
28. Walsch, N. D. (2001). *Θεϊκή φιλία*. Αθήνα: Εκδόσεις Η Δυναμική της Επιτυχίας

12. Παραρτήματα

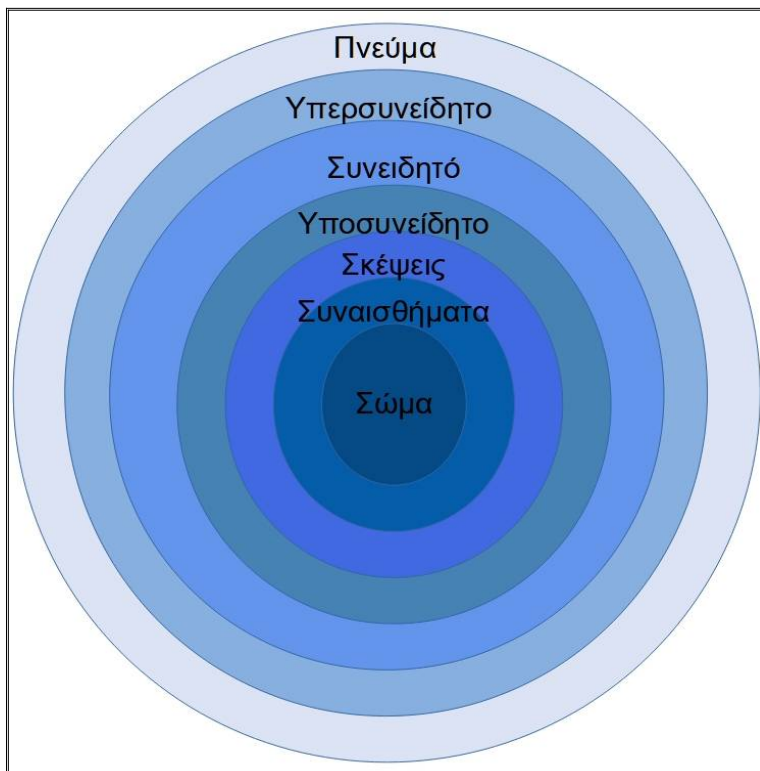
12.1. Παράρτημα 1

Ένα τελικό σχήμα για την εσωτερική δομή υπάρχει στο Σχήμα 25. Εάν κάποιος το δει από την αρχή, δεν θα μπορέσει να εμβαθύνει στο νόημά του. Γι' αυτό και παρατίθεται στο τέλος.

Το πνεύμα περιέχει όλες τις καταστάσεις μέσα του. Το υλικό σώμα περιέχεται από όλες τις καταστάσεις και τις περιέχει στον βαθμό που του αναλογεί. Μέσα από το βίωμα του υλικού σώματος, μπορεί το άτομο να γνωρίσει όλες τις ανώτερες καταστάσεις.

Αυτός είναι ο τελευταίος σταθμός της αυτοβελτίωσης. Το να γνωρίσει βιωματικά το άτομο όλες του τις υποστάσεις και να εκφράζεται στο εδώ και τώρα μέσω αυτής της πληρότητας (ακόμα και στις πιο δυσχερείς συνθήκες).

**Πως η αυτοαξιολόγηση οδηγεί στην συνειδητή
αυτοπαιδαγώγηση και αυτοβελτίωση.**



Σχήμα 35. Η κατανόηση του ΕΑΥΤΟΥ

12.2. Παράρτημα 2

Το αποτέλεσμα της εργασίας αυτής προέκυψε μέσα από τον δικό μου τρόπο να αντιστοιχώ τις έννοιες με τις λέξεις. Επίσης, τα σχεδιαγράμματα με την εσωτερική δομή του εαυτού, είναι μία δική μου επινόηση, (ανακαλύπτοντας τον εσωτερικό μου κόσμο και αντιστοιχώντας τον στον καθένα άνθρωπο). Σε καμία περίπτωση δεν θεωρώ ότι είναι απόλυτα σωστοί, αλλά ένας ενδιαμέσος σταθμός κατανόησης στο αιώνιο αυτό ταξίδι. Επίσης, μπορεί να κάνω λάθος για το τι είναι Ψυχή και τί είναι το Πνεύμα του ανθρώπου και τελικά να ανήκουν σε διαφορετικές καταστάσεις του εαυτού μας από αυτές που τους έχω δώσει.